

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: fűtca, 203. szám.

Idő intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idő intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromszázötven petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, február 21-én.

Segits magadon és az Isten is megsegít! — Régi egy közmondás, melynek helyességét mindnyájan belátjuk ugyan, de melynek a gyakorlati életben fájdalom igen ritkán szerezzük érvényt.

Panaszkodunk és mindig csak panaszkodunk; a szomorú állapotok, kedvezőtlen viszonyok stb. fölötti lamentációk oly gyakoriak s annyiszor ismételtetnek, hogy szinte vérünkbe mentek át.

Pedig a panaszkodás inkább asszonyok, mint férfiak dolga. A férfinak cselekednie kell s igen visszás dolog, ha akkor mutat arra kedvet, mikor nincs rá szükség, míg ellenben ez utóbbinak beálltakor öleiben nyugtatja kezét s versenyt szomorkodik az emberi nem sebbik, de gyöngébb felével.

Nekünk tehát tennünk kellene!

Hogy mihez fogjunk első sorban s mily irányban működünk társadalmi uton — mert erről beszélünk most — ezt maguk a közmondásossá vált panaszok, a tapasztalt hiányok mutatják.

S a legnagyobb baj, mely társadalmunkban oly mély gyökeret vert s melyre lapunk egy előbbi számában, megdönthetetlen statisztikai adatok alapján utalás történt, s mely ellen küzdenünk kell: az adósságcsinálás.

Azt mondják, hogy mi első sorban földmivelő nemzet vagyunk s azért főfigyelmünket agriculturánk fejlesztésére kell fordítanunk. Igaz, hogy úgy van, vagy legalább úgy kellene lenni, de még sokkal igazabb az, hogy „gavallér-nemzet“ vagyunk s főfigyelmünket a gyakorlati életben arra fordítjuk, miszerint a világ annak tartson.

Nagya vagyunk vele, hogy úgy mint mi, egy nemzet sem tud vigadni. Mulatunk, vigadunk, hogy hét országra megyen hire.

Ez pedig sokba kerül!

Egész készséggel megengedjük ugyan, hogy bizonyos határokig szükség, miszerint az élet ezerféle gondjait, küzdelmeit s kellemetlenségeit ellensúlyozzuk; de az e tekintetbeni józan határokon túlmenve s ugyszólván élet-cél gyanánt tekinteni azt, nemcsak nem helyes de határozottan káros is.

Nem szólunk itt a dolog etikai, hanem anyagi oldaláról, a divatozó felfogásnak, vagy talán helyesebben mondva szokásnak, nemzetgazdászati hátrányairól.

S ténydolog, hogy ebben rejlik az adósságcsinálás egyik főoka.

Nekünk, a mikor benne vagyunk a mulatságban, okvetlenül champagneira van szükségünk, más borral be nem érjük. Ha leülünk a kártyaasztalhoz, hogy kissé elszórakozzunk, akkor bizony nem kiméljük sem az egyeseket, sem az ötösöket, de még a tizeseket sem. — Ha nőinket, lányainkat elvisszük a bálba, a toiletté-nek lehetőleg fényesnek kell lenni, oly fényesnek, hogy tulragyogja a szükséges és elégséges kiadásokra való képességünket. Szóval mi szeretünk mulatni s pillanatig sem habozunk oly módon s akkor is mulatni, ha ez áldozatunkba kerül is.

„Valódi fenn az ernyő,“ mint Szigligeti mondja.

E részbeni kiadásainkat — azt hisszük

— bátran lehetne mérsékelni a nélkül, hogy rosszabbul fognánk azért mulatni, mint jelenleg s talán megmaradhatnánk mindazáltal gavallér-nemzetnek is.

Persze, egy kis önmegtartóztatásba kerülne ez, mert hiába ezek a „gavallér-tempók“ szokásunkká, vérünkbe váltak már; de férfiakarral a szokást is meg lehet törni: „Ha férfi vagy, légy férfi!“

Az adósságcsinálásnak egy természetszerű következménye: az uzsora szerfeletti elharpódzása.

Hogy ez mennyire igaz, mutatja a mindennapi tapasztalás.

Közép- és földmivelő-osztályunknak fájdalom egy igen nagy részét az uzsora polypkarjai hálózta be, melyekből kivergődni felelte nehéz.

Pedig épen ezen osztályok képezik a nemzet zömét, melynek jólététől adóképeségtől függ ugyszólván az egész ország jóléte, boldogsága.

Rettenetes, minő pusztításokat vitt véghez hazánkban az uzsora — e társadalmi pestis — kivált az utolsó évtized alatt, az említett osztályok körében.

Az ősi földbirtokok részint idegen kézre kerültek, részint annyira meg vannak terhelve adósságokkal, hogy sokan pusztán a kamatok fizetése végett az uzsorához kénytelenek fordulni, mely a bukást legtöbb esetben idő kérdésevé teszi.

Uzsorához fordul a falusi gazda is, ha befektetésre, vagy egy kis forgalmi tőkére van szüksége, mivel a városokban létező pénzintézetek távolabb fekszenek, nehezebben hozzáférhetők s falusi ingatlanokból álló biztosításokra nem szívesen adnak pénzt.

Mig tehát a középosztálynál a fényüzési célokra történő költségek mérséklése s a takarékosági hajlamlak megszilárdítása képezi a baj leghatékonyabb, vagy helyesebben mondva, egyedüli ellenszerét, eddig a falusi gazda-közönségre nézve majdnem életföltétel községi takaré- és hitel-egyletek s takarékmagtárak alakítása.

Ilyen intézetek lehetővé tennék azt, hogy a gazda szük esztendőben bizonyos, az illető intézet képességéhez mért mennyiségű pénzvagy életneműekbeni segélyt, könnyen teljesíthető feltételek mellett nyerhetne, minél fogva nem jönne azon kényszerhelyzetbe, hogy az uzsorás veszedelmes hitelét vegye igénybe, mely utóbbi bár a pillanatnyi zavarból kiségit is, mindazonáltal nem egyéb, mint Judás-csók.

Ilyen, vagy ezekhez hasonló intézetek alakítása nem indulhat ki sem a mindenért felelőssé tétetni szokott kormánytól, sem pedig egyesektől.

Ily kezdeményezések és mozgalmak szervezett aktiót föltételeznek, melynek terv szerint és erélyesen kell megindítani; ezt pedig egyes ember nem létesítheti, ehhez egy jól szervezett szak-társulat kell, melynek tagjai a teendők fontosságától át vannak hatva s kikben megvan az akarat is, erélyesen és kitartással működni a kitűzött célra.

Már ezen okból is örömről szolgálhatunk, hogy a sárosmegyei gazdasági egyesület egyik tagjának annak elnökéhez e

lap utolsó-előtti számában intézett felszólítása nem maradt eredmény nélkül.

A sárosmegyei gazdasági egyesület elnöke ugyanis — miként e lap hirdetési rovatában olvasható — f. é. március 11-ére közgyűlést hirdet, melyre az egyleti tagokat meghívja.

S midőn e hirt örömmel közöljük, legyen szabad egyúttal abbeli reményünknek adni kifejezést, hogy az egyesület működésének újbóli fölvétele annak életében új aerát fog jelezni, mely megyénk gazdasági állapotainak fejlődését s így jólétét is, hathatósan elősegítendő.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A Széchenyi-körnek f. hó 16-án rendezett nyilvános előadása, — melyről más helyen bővebb jelentés tétetik, — minden tekintetben fényesen sikerült; az anyagi eredmény is tulhaladta a várakozásokat; a hangverseny összesen 137 frt 30 krt eredményezett, (dacára a tagok díjtalan belépte, s illetve részökre fél áron adott ülőhelyeknek) úgy hogy leszámítva a 105 frt 58 krnyi költségeket a kör pénztárába ez alkalomból 31 frt 72 kr tiszta jövedelem folyt be.

A március és aprilisban tartandó nyilvános szinelőadások előkészületei folyamatban vannak.

Március 20-án a Széchenyi-kör közvetítésével városunk közönsége rendkívüli műélvezetben fog részesülni: Patti Carlotta világhírű énekesnő, Grün hegedű-, de Munk gordonka- és Löwenberg zongoraművészek fognak e napon föllépni, mi iránt a Széchenyi-kör s Kugel bécsi ügynöksége között a szükséges megállapodás már létrejött. Jegyek előre válthatók Thror és Schönfeld urak kereskedésében. Az előjegyzésekben már eddig is nyilvánult érdeklődés biztossá teszi, hogy e hangverseny rendkívüli látogatottságnak fog örüvendi.

A Nagy-Sárosi múmalom közgyűlése.

A f. évi február 18-án tartott közgyűlés, a szükségtel forgalmi tőke előteremtése céljából

TÁRCA.

APRÓSÁGOK.

Egy fogadás.

Néhány évvel ezelőtt élt Rómában egy S. gróf nevezetű volt huszártiszt, ki nem tudta, miként törleszse roppant adósságait, mig másrészt nem tudott megbarátkozni azon gondolattal, hogy hitelezőit megkárosítsa. Végre egy eredeti gondolatra jött. Megismerkedett ő ugyanis a szent városban egy dúsgazdag angollal, ki szenvedélyesen szerette a fogadásokat s arról volt ismeretes, hogy vesztett fogadások esetében elvállalt kötelezettségeinek mindenkor a legnagyobb pontossággal eleget szokott tenni.

A fiatal gróf találkozáván a lorddal, ily kérdést intézett hozzá:

— Akar-e ön fogadni, hegy képes vagyok golyót röpiteni agyamba?

— Hogy gondolja ön?

— Nos pisztolygolyó által, mindjárt helyben, önnek szemelattára.

— Ez szokatlan fogadás lenne.

— Tartja ön? — folytatá a fiatal tiszt nevetve. — Ön, ugy látszik haboz, nincs bátorsága . . .

— Hogyan, nekem nem volna bátorságom? Jól van, fogadok. Mily összegbe?

— Összes adósságaimba. Átnyujtom önnek azok jegyzékét s ön halálom után kifizetendő azokat.

— A dolog egyre érdekesebbé alakul — viszonzá az angol, ki most maga kezdett kacagni. — Kinek jutott már ilyesmi eszébe! Egyébiránt kezét rá. Hol a pisztoly!

vember 1878

für Badete bis zu 5 Kilo jeder Portion in Dester- und bietet sich so für Zee- affie, Nies, Südruchte, Ge- Cunnitäten zu en gross

1-Raffee	per Kilo	fl. 1.80
2-Raffee	per Kilo	fl. 1.70
3-Raffee	per Kilo	fl. 1.30
4-Raffee	per Kilo	fl. 1.50
5-Raffee	per Kilo	fl. 1.45
Kilo Netto	unter Radnahme	

-Courant sende auf Bez- 211 10-10
er. Triest.

Depot
ECKARDT
III.
Heumarkt 7.

en eigenen Fabriken an den selen (Norwegen) aus frischen, ist von blaugelber natür- olivenöartigen Geschmack nage seiner leichten Verdau- hasten Magen vertragen werden. Fabrikanten selbst in Fla- al-Etiquette und Capsel ver- Product seiner Art, bei wele- Fälschung und Manipulation er ausgeschlossen wird; dem- er erhöhte Garantie geboten, erhalten mit allen seinen ihm heilenden Eigenschaften, die Brust- und Lungenleiden, n. Schwächlichkeit etc., vor- 173 10-12 n Publikum gehegten Vorur- lass „brauner Thran“ medi- als die blaugelben sogenann- so empfehle die jeder Flasche ang über Thran seine Berei- ng einer geneigten Beachtung. Eckardt, III. Heumarkt 7. che ö. W. J. I. Pép Gyula, Apotheker.

ÉSE
termében
vényesek

ni tőke körül, —

20 2-2

István,

800 darab 200 o. é. frtos új részvény kibocsátását elhatározta oly módon, hogy minden eddigi részvénynek az előjog egy új részvény szerzésére biztosított.

Ezen igény-jog bejelentése mártól számítva f. évi április 1-ig történhetik az illető részvénynek az igazgatói irodában leendő előmutatása mellett, melyen a megtörtént bejelentés bélyegnyomás által kitüntetik.

Minden egyes részvény után f. évi áprilishó 1-én 50 frt, májushó 1-én 50 frt, júniushó 1-én 50 frt, júliushó 1-én 50 frt osztr. értékben fizetendő be; — ezen határidőig teljesen be nem fizetett részvények a társaság javára esnek vissza, ezek felett egy f. é. július havában tartandó közgyűlés határozandóan.

Az ily módon befizetett új részvények részüknek a legközelebbi mérlegben az alapszabályszerű felévi kamatban és az 1879-ik évről egész évi nyereségében.

Az egész részletek késedelmes fizetése esetére, 6%-toli késedelmezési kamat is fizetendő, míg ellenben az egyes részletek a fentebb kitett határidők előtti fizetése esetére a fizetőnek 6%-toli kamat visszatérítetik.

Egyszersmind határozatot, hogy a 160 o. é. frttal befizetett eddigi részvény, egyenlősítés okából, a tartalékalapból a 200 frtot tevő teljes névértékre egészítsék ki. S miután ezen kiegészítés által, valamennyi részvények egyenlő értékre lesznek hozva, kívánatosá válik, hogy ezek szövegre és külső kiállításra nézve is egyenlőséggel bírnak, mire nézve valamenyi részvényes beleegyezése kívánatik.

Vége megjegyzendő, hogy a közgyűlés a legközelebbi júliushó 1-én lejáró szelvényt nem 10 frt, hanem 20 osztr. értékű frttal beváltani határozta.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ hangversenye februárhó 16-án.

A zene a tudomány és művészet költészete.

Piller.

Emelkedett hangulatban léptünk ez alkalommal a vidám termébe, mert közművelődési körünk működése eredményének e műstély első nyilvános bemutatása volt, — s a fényes siker beható benyomása alatt hagytuk el azt, mert városunk s vidéke valódi érdekeinek szellemi s társadalmi utoni előmozdítását folyamatban, s ez eszmét melyet két év előtt indítványba hoztunk, megvalósítva láttuk az által a ki azt egyedül volt képes fogantatni.

Valóban, ha a Széchenyi-kör befolyása társadalmi köreinkre hasonló arányban fog növekedni, mint azt eddig tapasztaltuk, oly döntő tényezővé fog válni, mely az egyet ügykörén túl kibatand mozgalmainkra, s kezébe adja azok vezetését fonalát.

A zeneterem, a szalon, a családi kör már a miénk, ma-holnap a színház is az lesz, úgy, hogy hozzá foghatunk a rendezéshez, melynél első teendők lesepenni azt a bizonyos ponyvaliteratúrát asztalainkról s állványainkról, melyet az idők viszontagsága azokra felhalmazott.

A közönség szép számban jelent meg a hangversenyben, s mint látszott, ez uttal a műértők többségben voltak, nem a hol és mikor történt tetszésnyilatkozatokból, de a figyelmes s kegyeletes csendbeni magatartásából vonva le a következtetést.

— Itt van — felelé a gróf, egy zsebpisztolyt előhuzva. — Köszönöm önnek, barátom, ön egyszerre kettős tehertől szabadít meg: adósságaimtól s életemtől.

— Hogyan, ön nem tréfál?

— Itt van adósságaim jegyzéke...

— De gondolja meg, főbe löni magát. Oly fiatalon meghalni, hiszen ez rettenetes.

— Sokkal rettenetesebb oly életet élni, minő az enyém.

— Önnek adósságai nagyszerűek, óriásiak! Minő feladatot tűz ön előmbé, ily veszett dolgokat rendezni!

— Ugy vélekedik ön, hogy az én feladatom csekélyebb?

— Valóban kezdek e fogadástól rettegni.

— Én miattam, vagy magáért?

— Mindkettőnkért.

— Tehát a dologra uram! Ön visszalép mylord?

— Én sohasem szoktam visszalépni.

— Nos akkor csakhamar tisztában leszünk. Én meghalok, ön meg kifizeti adósságaimat s hitelezőim áldani fogják emlékemet. Ha ön nagylelkű kíván lenni, úgy talán még temetésem költségeit is szíves lesz magára vállalni.

Erre eldurant a lövés s a fiatal tiszt halva terült el a földön.

Természetes, hogy az angol kifizette barátja összes adósságait.

Kifogott rajta.

Éjfél után járt az idő, mikor Schwammerl ur egyik tüzeti segédje egy mulatságról haza érve a kaput rettenetesen döngetni kezdte.

— Házmaster ur, szíven, nyissa ki a kaput! brr! mert szörnyű hideg van idekint.

A műsor első számát Nehrer Jenni és Tutko Eugenia úrhölgyek által ritka ügyességgel előadott négy kézre irt szerzemény képezte, miután az első számnak kijelölt Mendelssohn D-moll Trioja közbejött akadályok miatt ez uttal előadható nem volt. Élénk taps követte e jeles műkedvelők játékát, s a tetszés nyilvánítás egészen az előadást illette, mert a „Mazurka des trainaux“ magában műbecsel nem bir mint Ascher egyéb zeneszerzeménye sem.

Elischer Albert urban, már a zeneköltemények választása művészt sejtet, Singer nagyhirű hegedős hazánkiától egy remek Prelude-öt játszott remek előadással egymaga, csak költői szelleme által kísérve. Elischer ur játéka mély benyomást tett ránk, ezen Preludeval, valamint Chopin Nocturnejával. Bámulatos technikáját csak a szép szolgálatára használja, a külső hatásra bőven rendelkezésre álló eszközöket nem tartja méltónak e célból érvényre juttatni, s mellőz minden az irányban ajánlkozó alkalmat mert érzi, hogy feladata más. S ebben lehet felismerni a művészt. Ritkán hallottunk ily finom árnyalást, ily észrevétlenül enyésző decrescendot ily érthető pianissimot. Az anyagi hangnak már vége volt s a szellemi még tartott tovább s gyakorolta benyomását.

Janovitz Leontin kisasszonyé az érdem, hogy általa lön először közönségünknek Zimay László kitünő zeneköltőnk bemutatva. Nálunk ez a neve a magyar zenének még ismeretlen, Janovitz kisasszony Zimay „Zord az idő“ dalát szép csengő hangjával meleg előadással hozta Hirschman Ferencz ur kíséretével kifejezésre, s általános tetszést aratott.

Breyer Klára kisasszonyt mindig örömmel halljuk szavalni, tiszta magyar kiejtése s a helyes hangsúlyozás érthető előadása kellemes benyomást tesznek. Ehhez műizléssel választja a költeményeket. — Ez alkalommal Szász Károly „Angyal és Ördög“ című költeményét adta elő érdekes árnyalással.

Tutko Eugenia kisasszony ügyes játéka ez alkalommal is tetszésnyilatkozatra hívta föl a közönséget.

Keczer Ida kisasszonyról már minap feleltünk, hogy rendkívüli tehetsége azon reménységre jogosít, hogy benne a magyar Schuman Klárát fogjuk föltalálni. Oly ritka technika áll rendelkezésére, hogy az minden árnyalat kiemelésére képesíti. A legnehezebb passageokon bámulatos játszi könnyűséggel helad el, a futamok gyöngysorként fejlődnek kezei alatt, nem tudjuk eléggé csodálni, mily erőt tud kifejteni ott, a hol az művészi indokolva van. Az első darab Liszt egy Polonaise volt, a második „felhívás táncra“ Weber K. M.-től Tausig átíratában.

De a szünni nem akaró tapsra gerjelt közönség nem tágitott, míg a művész még egy darabbal meg nem toldta műsorát, mire Liszt egy Rapsodiáját választotta, mely ismét csak fokozta a közönség tetszésnyilatkozatait, s ezzel az élvezetes estély véget ért. *Publicola Junius.*

Különfélék.

Zenepróbák az „Uj Világ“-ban. Rác Pali zenekara akadályozva lévén abban, hogy az uribál alkalmára hozzánk felránduljon, helyette a Jedla-féle helybeli nemzeti zenekar van felfogadva. Hogy azonban a zenekar a fokozott igényeknek megfelelően, ez a kassai nemzeti zenekar néhány tagjával meg fog erősíttetni.

— Nem szabad — felelé a házmaster — az ur világosan megtiltotta nekem, kaput nyitni, ha a segéd urak 10 óra után jönnek haza. — Azt mondta, hogy az örökös barangolásnak valahára véget akar vetni.

— Nos azért csak nyissa ki, lelkem, házmaster ur, adok egy hatost magának.

— Sokszor mondta már ezt nekem s egyszer sem adta meg — dörmögött a házmaster — Mondtam már, hogy nem szabad!

— A szemtelen bizonyosan azt hiszi, hogy nem adom meg neki a hatost — gondolta a segéd magában — no várj, kifogok én rajtad! Házmaster bácsi, itt a hatos — fogja, keresztül dugtam a hasadékon.

— Köszönöm szépen, Fridolin urfi. Nos ez egyszer még megpróbálom. S e szavakkal kaput nyitott a segédnek.

— Hopp! — szólt ez belépve, — Most jut eszembe, hogy künn a padon felejtém a kis csomagot, a mit magammal hoztam. Úgyan édes házmaster bácsi, legyen szíves kiugorni érte. Ott van ni, ott mindjárt a fal mellett, a padon.

— Repülök, Fridolin urfi, izibe elhozom.

— Megállj cudar! — mondá most kárörömmel Fridolin urfi, a hogy a házmaster már künn volt. Aztán behuzta a kaput s egyet fordított a kulcsan.

— Ott voltam, de nem találtam ott semmit Fridolin urfi, — jelenté a künnrekedt házmaster — alkalmasint elveszett a csomag. De hát nyissa ki a kaput. Rettenetes hideg van idekint, brr!

— Lásza, lelkem házmaster, nem szabad kaput nyitnom. A principális ur roppant szigoruan megtiltotta, mivel valahára véget akar vetni az örökös barangolásoknak. Hanem adja vissza a ha-

Azonkívül összetanulás és gyakorlás céljából a zenekar már néhány nap óta próbákat tart az „Uj világ“ című sörccsarnok termébe, mindannyiszor a bálbizottság egyik-másik tagjának felügyelete és vezetése alatt.

Ma leendő alkalmunk megítélni, valjon a próbák sikerre vezettek s a mi zenénk olyan-e, mely idegen erők igénybevételét fölöslegessé teszi.

Az eperjesi önkéntes tűzoltó-egylet javára farsang utolsó estéjén, vagyis f. hó 25-én rendezendő álarcos-bál háziasszonyaúl Kubinyi Albertné ő nagysága lön a bálbizottság által fölkérve, ki az egyet iránti kegyességéből szíves volt e tisztet elvállalni.

Fölhasználjuk ezen alkalmat annak megjegyzésére is, hogy az egyet évi rendes közgyűlése holnap vasárnap azaz f. hó 23-án d. u. 3 órakor a városi tanásteremben fog megtartatni.

Napirenden lesznek: 1) Elnöki megnyitó beszéd. 2) Jelentés az egyet évi működéséről. 3) Jelentés a pénztár állapotáról s ezzel kapcsolatosan a mult évi közgyűlés által kiküldött számvizsgáló bizottság jelentése. 4) A folyó évi költségvetés megállapítása. 5) Egy üresedésbe jött választmányi tagság alapszabályszerű betöltése. 6) A jövő évi számfeljáró bizottság megválasztása s végre 7) Netalán teendő indítványok tárgyalása.

Necrolog. F. hó 16-án meghalt nagyságos és fötisztelendő Soltész József székesegyházi olvasókanonok, abaujmegei főesperes, szentszéki tanácsos s a Ferenc József- és orosz szent Anna-rendek harmadosztályu lovagja élete 67-ik évében, szélhűdés következtében.

A temetés f. hó 18-án a szokásos szertartások között ment végbe.

A héthársi vasuti állomás helyiségeiben f. hó 15-én rendezett zártkörű táncmulatság fényesen sikerült s méltán sorozható az ezidei farsang legszebb vigalmai közé. Az indóház helyiségei zöld fenyő-lombokkal igen izletesen föl voltak díszítve, s a terem elegáns közönség töltötte meg.

A meglelt bájós hölgykoszoru, a táncosnők és táncosok közti helyes arány s jó zene következtében a mulatság kedélyesen s fesztelenül indult meg; nem csoda tehát, hogy a tánc másnap viradtig tartott.

A füzértáncban, melyet huszonkét pár táncolt, br. Luzsénszky Zsiga a szép és kedves Aichelburg grófnővel táncolt elő.

Szóval oly sikerült mulatság volt, melyre a résztvevők bizonyára még sokáig szívesen fognak visszaemlékezni.

Övszer a nedvesség ellen. A Burchold Darmstadtban olyan szert talált fel, a melylyel ha a nedves, vagy bármiképen nedveségnek kitett falat bemázolják, az teljesen szárazzá lesz, illetőleg egészen ment marad a nedvesség kártékony befolyásától. Igen ajánlatos ez a máz továbbá fa-épületek, vasszerkezetek, gazdasági eszközök, hajók s más effélék bevonására, mivel a légköri nedvesség ellen is biztos övszert képez. Figyelemre méltó még az is, hogy horganybádagon is megmarad, s így annak a bevonására szintén igen alkalmas. A máz a benne foglalt alkatrészeknél fogva kemény és zsiros, ennélfogva kitünően ellent áll a víz, levegő és savak hatásának. Előnye még az is, hogy akár milyen festékkel rá lehet festeni, sőt falszőnyegekkel is be lehet borítani. A vasat megóvja a rozsdától s a fát a rothadástól; használható még vízhatlan ponyvák készítésére, valamint vitorlák s más effélék bevonására is.

tosomat, hát még ez egyszer megszegem a tilalmat.

— No ne bolondozzék már Fridolin urfi, nyisson ki hamar, mert istenuccse megfázom.

— Nem lehet! nem szabad! Csak adja vissza a hatosomat, mert meglátja, hogy künnreked. Dugja csak a hasadékon át.

— Ménkö belé! Itt az az átkozott hatos, — szólt a házmaster boszusan, mire a kapu kinyílt s a két szerződő fél ellenkező érzelmeikkel kereste fel nyughelyét.

Báro de Mánx utódjai.

Két hengegő ember találkozott egy kávéházban. Szörnyű valótlanságokat állított mindkettő, úgy, hogy már csak egy végső nagy hazugságra volt szükség, miszerint a csodás dolgok és kalandok sora méltó befejezéshez jusson.

— Uram! — kiálta fel az egyik — az én szülőföldemnek van egy folyója, mely annyira haldus, hogy nincs ott szükség sem horogra, sem hálóra, csak egy fazekat kell belémártani, hogy bizonyosak legyünk fölé, miszerint az félig vízzel félig pedig halakkal fog megtelni.

— Hm — felelé a másik — nálunk még különb folyó van; abban víz sincsen, csak csupa hal. Ez még nem volt elég. Párbajokra került a szó.

— Ah én e tekintetben mindig igen szerencsétlenül jártam — kezdé az egyik — több mint husz párbajom volt s mindig megöltem ellenfeletem.

— Nos akkor nekem nagyobb szerencsétlenségem volt — viszonzá a másik — nekem életemben csak egy párbajom volt s akkor is első dőfésre engem öltek meg.

Eperies, am 21. Februar.

Setzt man eine schwarze Brille auf die Nase, so erscheint die ganze Welt in gedämpften, dunkeln Farben; eine blaue Brille wird die Welt blau, eine rothfarbene in rosenrothem Lichte erscheinen lassen. In natürlichem Lichte lassen sich die Dinge mit unbewaffnetem Auge am besten betrachten und unterscheiden; ist indessen ein Augenglas unerlässlich, so thut man am besten, ein weißes zu gebrauchen.

Man muß die Dinge nehmen wie sie sind und nicht wie sie uns unsere Vorurtheile erweisen läßt; weil aber meist dieses Letztere der Fall ist und es auch in früheren Tagen stets war, so sagte der Römer: „Quot capita, tot sententiae!“

Wenn nun schon auch Dinge von minderer Belange Meinungsverschiedenheiten hervorrufen, so ist es natürlich, daß Angelegenheiten von Wichtigkeit und Tragweite zu solchen noch mehr Anlaß bieten.

Daß dies thätlich der Fall ist, das hat sich auch neuerlich, angeht die Frage des Umbaues des schwarzen Adlers erwiesen.

Darin waren wir schon längst einig, daß mit dem „schwarzen Adler“ etwas jedenfalls geschehen müsse. Mit beinahe derselben Einmüthigkeit wurde dem Zwang der Nothwendigkeit nachgegeben, indem der gründliche Umbau des bereits baufälligen Gebäudes und die Contrahierung der zu diesem Behufe erforderlichen Anleihe beschlossen worden ist.

Da es nun gethaner ist — inwiefern sich solches thun läßt — mit einem Schläge zwei Fliegen zu treffen, als bloß eine, um uns von der anderen nach wie vor fügen zu lassen; da ferner die Verwendung des ganzen Gebäudes zu Gasthaus-Zwecken nicht nur überflüssig, sondern auch bedeutend kostspieliger wäre, als wenn zugleich einem anderen Bedürfnisse und langegehegtem Wunsche des Publikums Rechnung getragen und die passende Gelegenheit zum Baue eines unseren Verhältnissen entsprechenden Theaters ergäßen wird, so wurde beschlossen, einen Theil des fraglichen Gebäudes in ein comfortable Hotel zu verwandeln, den anderen Theil hingegen zum Baue eines Theaters zu verwenden.

Der Beschluß ist nun schon einmal gefaßt, höheren Ortes geprüft und gutgeheißen und auch die Angelegenheit der Anleihe so weit gediehen, daß das Geld in Bälde zur Verfügung stehen dürfte. Daran ist nun einmal nichts zu ändern und wäre es daher auch eine verpöbelte Schwalbe, jetzt noch ein Plaidoyer für die Sache halten zu wollen.

Wir sind für dieselbe seinerzeit offen eingetreten, weil wir dieselbe unserer Ueberzeugung nach für eine den Interessen unserer Stadt förderliche angesehen haben und auch jetzt noch ansehen.

Da es aber unsere Pflicht ist, zur Klärung der Ideen in der Öffentlichkeit nach Kräften beizutragen, so ergreifen wir die Gelegenheit, um einigen hie und da lautgewordenen irrigen und veralteten Ansichten entgegenzutreten.

Merkwürdigerweise gibt es unter uns noch immer Manche, die — abgesehen davon, daß die Sache nun schon einmal perfekt ist — namentlich den Baue eines Theaters perhorresciren.

Wer beachtet heutzutage ein Theater? Wir haben gesehen, daß auch die leghin hier gewesene Gesellschaft sich keines besonderen Zuspruchs zu erfreuen hatte. Die Zeiten sind schlecht, wir brauchen also kein Theater. Wir haben unterlassen für die Stadt dieses und jenes zu thun, wir haben hier nichts gethan und da nichts gethan; wozu also ein Theater!

Dies sind die Einwendungen, welchen wir noch immer begegnen.

Wahrlich eine Logik, deren Analyse selbst einem Socrates Schwierigkeiten bereiten dürfte! Es kommt uns ungefähr so vor, als wenn Jemand sagen würde: „Ich brauche sehr nothwendig Stiefel, um auf den Markt gehen zu können, werde mir daher keine machen lassen und sammt meiner Waare zu Hause bleiben, weil ich dieselbe am Markte verkaufen wollte, denn die Zeiten sind wirklich sehr schlecht.“

Nun, sind die Zeiten schlecht, so müssen wir ja eben etwas thun, um dieselben wenigstens einigermaßen günstiger zu gestalten.

Wir wundern uns darüber, daß unsere Stadt wenig Anziehungskraft ausübt und die Leute sich lieber in Kaschau niederlassen als hier. Wir sind bestrebt, morliche, vorurtheilshaltige Anschauungen zur Geltung zu bringen und alle gemeinnützigen Bewegungen, welche unsere Stadt heben würden, gewaltsam zu unterdrücken; und sind trotzdem genug naiv, nebstbei noch die Präsumtion zu riskiren, daß intelligente Leute es für wünschenswerth erachten sollen, sich in unserer Mitte niederzulassen und hier ihr Geld auszugeben, sic! — Vielleicht unserer schönen Augen oder unserer lebenswürdigen Ansichten wegen?

Unterhaltend ist zwar eine solche Devweise, aber noch immer nicht magnetisch genug, um wohlhabende Fremde, die ihre Tage angenehm verleben wollen, zu veranlassen mit solcher geistigen Zerstreuung vorlieb zu nehmen.

Ein intelligenter Mensch ist nun einmal so beschaffen, daß er sich nach den Mähen des Tages auch nach anderen geistigen Genüssen sehnt, als sie derzeit hier geboten sind, andererseits kann es aber durchaus nicht anregend sein, sich gezwungen zu sehen, nach vollbrachter Arbeit schlafen zu gehen; denn ein solches Leben ist nicht viel mehr, als ein bloßes Vegetiren. Das Theater wird also nie aus der Mode kommen, wenn die Zeiten auch noch so schlecht sein werden, vor was uns der Himmel bewahren möge.

Daß übrigens die Zeiten so überaus und unerträglich schlecht wären, könnte auch nicht mit so einer Bestimmtheit behauptet werden. Die betreffenden Herren mögen sich nur umschauen, und werden sehen, daß jeder Kartentisch seine Partner, jedes Gasthaus seine Stammgäste hat und daß die so überaus zahlreichen Tanzunterhaltungen im heurigen Fasching zahlreicher besucht und glänzender sind als sie es hier je waren.

Die „schlechten Zeiten“ sind also ein sehr relativer Begriff.

Daß aber ein Theater bei uns kein Publikum hätte, ist entschieden unwahr. Und das dieselbe so dreist behauptet und als Argument dahingestellt wird, ist nur ein Beweis dessen, das die betreffenden Herren nicht das Bedürfnis fühlten, den leghin abgehaltenen Vorstellungen beizuwohnen.

Die Erfahrung hat gelehrt, daß sich eine halbwegs gute Theatergesellschaft in Eperies — natürlich eine Zeit lang — ganz gut erhalten kann. Wenn aber der Theaterbesuch oft kein genügender ist, so hat das seine besonderen Gründe.

Die Vorstellungen werden nämlich im Tanzsaale abgehalten. Zu einer Zeit, welche allerorten die Theateration bildet, d. h. im Winter müssen wir auf das Theater verzichten. Im Sommer brauchen wir keines; im Herbst und Frühjahr ist es in dem großen Saale kalt, unbehaglich, wozu sich noch der fatale Umstand gesellt, daß darin auch bessere Vorstellungen infolge der obwaltenden Bauverhältnisse und Unmöglichkeit der Anwendung entsprechender Dekorationen nur theilweise genießbar sind.

Wir protestiren daher im Namen der Intelligenz unserer Stadt, gegen die charakteristische Anschauung, daß wir kein Theater brauchen. Wer es nicht braucht, der möge es nicht besuchen. Wir Anderen möchten uns aber nicht für die Dauer von der Gemeinde Soövár überflügelt sehen, wo man schon seit Jahren ein eigenes Theater besitz.

Eduard Zedényi †.

Eduard Zedényi ist am 20. d. M. Vormittags 9 Uhr 45 Minuten, nach verhältnismäßig kurzer Krankheit, in Budapest gestorben. Der alte Herr kränkelte zwar schon seit den 13. Jänner, an welchem Tage er zum letztenmale sein Zimmer verließ, im eigentlichen Sinne bettlägerig aber war er erst seit ungefähr 8 Tagen, da ihn plötzlich die Kräfte verließen und er, sehr wider seinen Willen, das Lager aufsuchen mußte, das er nur mehr als Leiche verlassen sollte. Zedényi litt an Leberleib, einer Krankheit, gegen welche bisher noch kein Heilmittel bekannt ist und der auch die kräftige Konstitution Zedényi's auf die Dauer nicht zu widerstehen vermochte.

Zedényi war seit 1861 ohne Unterbrechung Mitglied des Abgeordnetenhauses, ein Mitglied von uner-müdblicher Thätigkeit, maßgebend in seiner Partei, aber gewohnt, seiner Ueberzeugung ohne Partei-Rücksichten Ausdruck zu geben. Er war der Erste, der bei Beginn der staatlichen Verwaltung unserer Finanzen sogleich die Mängel derselben wahrnahm, er hat das Haus fortwährend auf dieselben aufmerksam gemacht und die Mitwirkung zur Regelung der finanziellen Verhältnisse des Staates hat bis zum Eintritt seiner letzten Erkrankung den Hauptgegenstand seiner legislatorischen Thätigkeit gebildet.

Die Revision des Gewerbegesetzes.

Kaum war das Gewerbegesetz vom Jahre 1872 kundgemacht und ins Leben getreten, als sich bereits ein Sturm der öffentlichen Meinung dagegen erhob.

Handels- und Gewerbeammern, Industrievereine, Gewerbevereine, Munizipien petitionirten nicht nur, sondern stellten auch bestimmte Abänderungsanträge. Der Reichstag beschloß die Regierung anzuweisen, diese Frage unter Beiziehung von Sachverständigen zu erörtern und das Ergebnis der Berathung dem Reichstage vorzulegen. Auch der neue Handelsminister erklärte in einer Zuschrift an die Gewerbeammern dieser Angelegenheit seine besondere Aufmerksamkeit zuwenden zu wollen und eine Enquete zur Berathung der nothwendigen Abänderungen einzuberufen.

Die Beschwerden, welche wegen des bestehenden Gewerbegesetzes vorgebracht werden, lassen sich in zweierlei Kategorien einteilen: solche, welche gegen die Gewerbefreiheit im Allgemeinen gerichtet sind und solche, welche das bestehende Gesetz zur Aufrechterhaltung der nothwendigen Ordnung in Gewerbeachen ungenügend finden.

Was die ersteren anbelangt, gibt es viele Gewerbetreibende, welche die Freiheit im Allgemeinen verwerfen, alle Uebel und namentlich den Verfall der Gewerbetreibenden dieser Freiheit in die Schuhe schieben und am liebsten auf den alten beschränkten Zunftzwang zurückkehren wollen. Diese gehen jedoch zu weit. Denn abgesehen davon, daß die Gewerbefreiheit nicht erst mit dem Gesetze vom Jahre 1872 ins Leben trat, sondern schon seit dem Jahre 1851 eingeführt wurde, werfen sie Ursachen und Wirkungen durcheinander und glauben, weil mit dem Jahre 1873 der Rückgang der Gewerbe begonnen, die ausschließlich dem damals ins Leben getretenen neuen Gesetze zugeschrieben werden müsse. Sie vergessen jedoch, daß gerade von diesem Jahre des „großen Krachens“ der Zeitpunkt des allgemeinen materiellen Rückganges nicht nur in Ungarn, sondern in ganz Europa datirt, und daß es als ein

Wunder angesehen werden müsse, wenn was immer für ein Gewerbegesetz im Stande gewesen wäre, die Wirkungen des „Krachens“ gerade bei uns und mit Rücksicht auf unsere Gewerbetreibenden aufzuhalten und dieselben befähigt hätte, die übermäßig hohen Steuern ohne merklicher Verminderung ihres Wohlstandes zu ertragen. Ein Gewerbegesetz, welches dieß bezwecken soll, wird kaum ausgedacht werden, und wollte man selbst alles, was seit 28 Jahren auf diesem Felde geschehen, ungeschehen machen, und unbedingt zum mittelalterlichen Zunftzwang und zur behördlichen Verleihung der Meisterrechte, so wie zum unbedingten Konzessionswesen zurückkehren.

Die Mittel zur Abhilfe, so weit eine solche durch das Gewerbegesetz selbst geboten werden kann, liegen ganz wo anders. Das Gewerbegesetz hat zwar die Freiheit der Erwerbsthätigkeit sanktionirt, es hat die veralteten Schranken umgeworfen, jedoch darauf vergessen, daß neben der Freiheit auch Ordnung bestehen müsse.

Das bestehende Gewerbegesetz spricht zwar gewisse ganz richtige Grundsätze aus, sorgt jedoch für deren strenge Durchführung entweder gar nicht oder überläßt dieselbe solchen Behörden, welche ihrer vielseitigen anderweitigen Aufgabe wegen, kaum im Stande sind die nöthige Strenge anzuwenden, und die auf diesem Gebiete erforderliche fortwährende Aufsicht zu pflegen. Wenn wir uns z. B. die Aufgaben eines Stuhlrichters in Steuerachen, Rekrutierungs-, polizeilichen und Gemeinde-Angelegenheiten vor Augen halten, so dürfte es nicht schwer sein zu finden, wie wenig sich dieselbe selbst beim besten Willen mit der Ordnung der Gewerbeachen zu befassen im Stande sei.

(Schluß folgt.)

M. I. es K. L.

Tagesneuigkeiten.

Das dritte und letzte Offizierskränzchen, welches am 19. d. M. stattfand, kann als das gelungenste von den dreien bezeichnet werden, inwiefern dasselbe am zahlreichsten besucht war und sich zu einem formellen Balle gestaltete.

Auch das Zahlverhältniß der Tänzer und Tänzerinnen ließ diesmal nichts zu wünschen übrig, in Folge dessen der Tanz sehr animirt und die Unterhaltung eine gemüthliche war.

Die Quadrille wurde von 86 Paaren getanzt.

Die Eperieser Jugend wird am 8. März l. J. im Saale der „Neuen Welt“ eine geschlossene Tanzunterhaltung veranstalten.

Die Einladungen wurden bereits größtentheils verschickt.

Das Patti-Concert, welches unser kunstsinnes Publikum in so eine erwartungsvolle Spannung versetzt, wird am 20. März d. J. im großen städtischen Tanzsaale unter Mitwirkung der Herren F. M. Grün, Concertmeister der k. k. Hofoper in Wien, Ernst de Munk, großherzoglich Weimarer Kammervirtuos und des Pianisten Ernst Löwenberg stattfinden.

Karten sind zu haben im Geschäft der Herren Thror und Schönfeld und am Concert-Abende an der Kasse.

Preise der Plätze: Cerclesitz 3 fl. Parterresitz 2 fl. und 1 fl. 50 kr. Gallerie rechts 1 fl. 50 kr. Gallerie links 2 fl. Mittel-Gallerie (Stehplatz) 50 kr. Entree 1 fl.

Diesmal haben wir wirklich keinen Grund uns über den Mangel einer bewegten, interessanten und belebten Saison zu beklagen, denn dieselbe ist sowohl an geselligen Zusammenkünften als auch an seltenen Kunstgenüssen reicher als je.

Kordon gegen die in Galizien ausgebrochene Viehseuche. Da die in Grybow ausgebrochene Viehseuche über die wir in einer andern Notiz berichten einen sehr ernsten Charakter angenommen hat, so wird gegen dieselbe ein Kordon gezogen, zu welchem auch 6 Kompagnien der in unserem Comitate dislozirten Truppen kommandirt sind, nämlich zwei Kompagnien der Zebner Garnison, ferner zwei Kompagnien des 67. J. Regiments und zwei des 5. J. Regiments der hiesigen Garnison.

Die Viehseuche ist also aus Rußland bereits importirt worden, so daß wir gezwungen sind, gegen dieselbe innerhalb unserer eigenen Grenzen Maßregeln zu treffen. Es hat beinahe den Anschein, als wollten wir es mit dem Pestkordon ebenso machen.

Eine traurige Nachricht für Landwirthe. Einem Freunde unseres Blattes wird aus Grybow in Galizien Folgendes geschrieben.

Bei uns ist in einer Brantweinbrennerei unter dem Hornvieh die Leberdürre ausgebrochen. Die kranken Thiere wurden von Rußisch-Polen eingeschmuggelt. Es mußten gegen 56 Stück Ochsen niedergekilt werden. Außer diesem Orte hört man nichts von einer Viehseuche. Die Märkte wurden bei uns nichtsdestoweniger auf die Dauer von drei Wochen eingestellt.

Sanitätsverhältnisse. Die Pockenepidemie, welche in unserer Stadt bereits seit Monaten herrscht, ist leider noch immer nicht völlig erloschen und ereignen sich von Zeit zu Zeit neue Erkrankungsfälle.

Der Secess, welcher — wie wir in der vorigen Nummer berichteten — Die Sebes-Kellemeßer Wiesen Tagelang unter Wasser gieszt hat, ist endlich in sein Bett zurückgekehrt und verfolgt frieblich seine Wege, um wahrscheinlich nach nicht gar langer Zeit das Anwesen von Neuem zu leginnen.

Ungewöhnliche Naturereignisse. Am 17. d. M. stellte sich in den Abendstunden ein sehr heftiger und ziemlich andauernder Regenguß ein, welcher einem ganz regelrechten Plagregen auf ein Haar gleich.

Gegen 7 Uhr Abends konnte man sogar Blitze beobachten. Um diese Jahreszeit jedenfalls etwas ganz Ungewöhnliches!

Dieselben Naturerscheinungen wurden — wie wir aus den Blättern ersehen — auch an anderen Orten beobachtet. Tags darauf war schönes sonnenbelles Wetter, um welches den Februar selbst der „schöne Mai“ hätte beneiden können. Seither fällt bei stetigem Schauerwetter Schnee.

Die Abschaffung der Jagdsteuer steht in sicherer Aussicht und werden im Schooße des Finanzministeriums diesbezüglich eingehende Berathungen gepflogen.

Der betreffende Gesetzentwurf wird zugleich mit dem die Abschaffung der Luxussteuern betreffenden Entwurfe vor die Legislative gebracht werden.

Es ist demnach gegründete Aussicht vorhanden, daß eine Reihe von Abgaben beseitigt wird, welche für den Staat wenig produktiv waren und den betreffenden Industriezweigen un-rechenbaren Schaden zugefügt haben.

Ob die Folgen jener bedauernswerthen Luxussteuern schnell genug wieder gutgemacht werden können, leider sehr fraglich.

Postalisches. Nachdem die jetzt im inländischen Postverkehr in Gebrauch stehenden, mit einer Briefmarke versehenen Postanweisungs-Blanquette ausgehen, werden Postanweisungs-Blanquette in neuer Gestalt ausgegeben, welche mit keinerlei Briefmarken versehen sind. Selbe sind in den königl. Postämtern mit 1/2 kr. per Stück erhältlich. Die für den angewiesenen Betrag zu entrichtenden Postgebühren ist auf den neuen Postanweisungs-Blanquetten mittelst Aufklebung von Briefmarken auf dem dazu bezeichneten Plage zu entrichten.

Ein interessanter Wettritt — schreibt die „Neue Arader Ztg.“ — hat dieser Tage stattgefunden. Graf Biffingen vom 3. Husaren-Regiment wettete, daß er die Tour von Arad nach Temesvár, von dort nach Großwardein und zurück nach Arad in nur 36 Stunden teiten, in Großwardein einen Ball mitmachen und dennoch in der sechsendreißigsten Stunde in Arad eintreffen werde. Der Graf hat die Wette glänzend gewonnen, indem er noch zwei Stunden vor Ablauf der Zeit in Arad anlangte, wo er von seinen Kameraden mit Applaus empfangen und die Affaire mit einem animierten Banket abgeschlossen wurde.

Was ein drei Monate alter Großfürst kostet. Der russische „Regierungs-Anzeiger“ publiziert den vom Kaiser bestätigten Jahres-Etat für die Hofhaltung des am 22. November 1878 gebornen Großfürsten Michael Alexandrowitsch für die Zeit bis zum siebenten Lebensjahre. Die „Nigauer Zeitung“ entnimmt demselben, daß zur Bedienung und Pflege des jungen Herrn angestellt sind 15 Personen mit einem Jahresgehalt von zusammen 5975 Rubel; davon erhält die englische Bonne 1143 Rubel, ihre Gehilfin 715 Rubel, der Arzt 300 Rubel u. Für den Tisch des kleinen Großfürsten, der gegenwärtig noch die bekannte Milchneipe frequentirt, und die Verpflegung des Personals werden alljährlich bloß 18.125 Rubel ausgezahlt.

Tollkühner Raub. Aus Duna-Jöldvár schreibt man dem „Ellenör“: Am 16. d. drang bei Nacht ein stämmiger, bäurisch gekleideter Mann, der eine Maske vor dem Gesichte und eine Flinte in der Hand hatte, in das Haus eines der reichsten Bürger des Orts, Jakob Strauß und verlangte von den alten Ehepaar Geld. Strauß hatte so viel Geistesgegenwart zu erwidern, er habe kein baares Geld, sondern nur Wechsel, von denen er (der Räuber), ohnehin keinen Gebrauch machen könne. Die Frau aber rannte trotz der Drohung des Räubers, sie niederzuschießen, zuerst zur Thür und dann zum Fenster und schrie um Hilfe. Als der Räuber sah, daß von dem Alten durch Drohung kein Geld herauszupressen sei, fing er an ihn zu mißhandeln, da aber die Frau fort fuhr, Peter und

Mordio zu schreien, bekam er Angst und suchte das Weite. Leider hatte er den alten Mann bereits ein Auge ausgestochen und ihm Wunden an Kopf und Händen beigebracht. Es wurde sogleich nach einem Arzt geschickt und hofft man, Strauß am Leben erhalten zu können. Der Thäter konnte noch nicht eruiert werden.

Fruchtpreise vom 21. Februar 1879.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	5.25	5.50
Weizen „ 100 „	„	7.—	8.25
Gerste „ 100 „	„	5.—	5.75
Hafer „ 100 „	„	3.25	3.75
Mais „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	6.—	8.—
Linen „ 100 „	„	5.—	9.—
Bohnen „ 100 „	„	6.—	7.—
Erdäpfel „ 100 „	„	—	1.50

Die in **Wien** am 15. Feber gehobenen Zahlen:
80, 33, 44, 41, 52.

Die nächste Ziehung ist am 1. März 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

172. sz. 1879.

22 2—3

Bérleti hirdetés.

A marmaros-szigeti m. k. bányaigazgatóság-nak 1879. év 1036. sz. a kelt meghagyása folytán köztudomásra hozatik, hogy alulírott hivatalnál egy kincstári laképület (a volt orvosi lak) a hozzá tartozó melléképületek és kerttel együtt f. é. május 1-től bérbe adatik.

Mire nézve 10% bánat-pénzzel és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok ez év március 8-ikával bezárólag elfogadtnak. Az e tárgyban bővebb felvilágosítás alulírott hivatalnál bármikor megtekinthető.

Soóvárt, 1879. február 9-én.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

34
1879 b. m. sz.

24 2—2

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi királyi közjegyző, mint bírói megbízott részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint néhai Tomaskovics János volt kendei plebános hagyatékához tartozó — összesen 1001 fít 40 krra becsült, — házi butorok-, ruhanemtek-, életnemtek-, gazdasági szerek-, és szarvasmarhákból álló ingóságok — folyó 1879. évi február hava 27-én d. e. 9 órakor Kende községében a plebánia helyiségekben — fognak árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Kelt Eperjesen, 1879. évi február 11-én.

Dobay Sándor,
kir. közjegyző.

Végrh. 138/879 sz.

29 1—3

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a bártfai kir. jbiróságnak 2458/878 számú végzése által a bártfai takarékpénztárnak Dussek János ellen 200 fít váltó tőke s jár. eránti ügyben lefoglalt 500 fíttra becsült gőz-cséplő gép Klussói Zabaván 1879. évi március 18-án dél utáni 3 órakor tartandó bírói árverés útján a legtöbbet ígérőnek azonnal készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Bártfán 1879. február 20-án

Kollek Géza,
bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Az eperjesi takarékpénztárnak tulajdonához tartozó, a kis-sétatéren fekvő — volt Roth Mártonféle — ház, f. 1879. évi március hó 4-én d. e. 10 órakor fog a takarékpénztár hivatalos helyiségében szabad kézből árverés útján eladatni.

Miről a venni szándékozók ezennel értesítettnek.
Az igazgatóság.

30

Anzeige.

1—2

Das an der kleinen Promenade gelegene, früher dem Martin Roth, jetzt aber der eperjeser Sparkassa eigenthümlich gehörende Haus wird am 4. März 1879, vormittags 10 Uhr, im Amtsklokale der Sparkassa aus freier Hand im Wege der Versteigerung verkauft.

Hievon werden die Kauflustigen hiemit verständigt.
Die Direction.

Unterfertiger verpachtet seine Gutsantheile in **Nagy- und Kis-Vitéz** von **1. April 1879** angefangen, — Pachtlustige belieben sich an denselben in Eperjes zu wenden

Ladislau Tahy.

Ein Milchpächter

der die Milch von **200 Stück**, in der Umgegend von Eperjes bei verschiedenen Gutsbesitzern stehenden Kühen zur Einrichtung eines **Milchgeschäftes** in genannter Stadt zu übernehmen geneigt wäre, wird gesucht.

Nähere Auskunft ertheilt, **Gf. Wengersky in Sebes** und Herr **Gregor v. Kirchmayer in Enyiczke.** 21 2—3

Gyári-Raktár

minden nemű

tábla- és tükörüveg,

épületek- és boltkirakatok beüvegezéséhez. Továbbá minden nemű **tükrök, keretben és keretnélkül**, ugy szinte **üveges- és üvegkereskedőknek** szükségelt árucikkekből mindenkör nagy készletben kapható

Schwarz A.-nál.

Budapest, József tér 5.

27

■ Kereskedőknek megfelelő **Rabatt** engedtetik. ■

A sárosmegyei gazdasági egyesület

t. c. tagjait

f. é. március 11-én Eperjesen

a megyeház kistermében megtartandó

KÖZGYÜLÉSRE

meghívja

az egyleti elnök.

26

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI - KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idé intézendő minden előfizetés, hirdetésny és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 " "
Negyedévre 1 " "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Földmivelésünk érdekében.

Gleviczky Sándor, a kassai keresk. és iparkamara alelnöke a kamara előtt egy indítványt nyújtott fel, mely úgy tárgyánál, mint irányánál fogva alkalmas arra, hogy a közfigyelmet magára vonja. Az indoklást elhagyva, közöljük magat az indítványt, mely azon t. olvasóinkat, kik földmivelésünk viszonyait ismerik, bizonyára érdekelni fogja.

Az indítvány így szól:

„Indítványom összpontosul abban, hogy mondja ki a tisztelt kamara, a földmivelés országos szervezetének a földmivelési kamarák, az országos földmivelési tanács alkotása és a közgazdasági miniszterium reorganizáció általi elodázhatlan szükségét.

Földmivelésünk fejlesztésére irányult ily országos szervezés költségeinek előállítását számos kapacitás jelen financiai viszonyaink szerint lehetetlenségnek tünteti elő, az ország törvényhozása a földmivelési célokra ez idő szerint 50000 frtnál többet ugyanis nem szavazhat meg, a mely összeg egy megyének földmivelési fejlődésére elégtelen. Talán országos hitelünkre kedvezőbb lenne, ha földmivelésünk ily országos segélyezése egészen elejtetnék, minthogy ez nagyon is hasonlít az országos selyemgubó vásárok intézményeivel.

Ily intézkedésekkel csak gúnyt űzünk legnagyobb érdekeinkkel és bizonyára nem támogatást.

Felette sajnos, hogy a ministerium ily vitális érdekekben vagy nem tud, vagy nem képes a törvényhozásnál érdekeltséget felkölteni, pedig, ha igazságosnak és szükségesnek ösmerte fel a ministerium és a törvényhozás a kereskedelem és ipar érdekei előmozdítására szükségelt költségek előállítása végett az 1868. VI. tvc. 27. §. által az egyes kereskedők- és iparosokra azok specialis kereseti adójuk kulcsa szerint különleges terheket alkotni és elrendelni; épen oly kötelességgel, valamint igazságos mérlegelés folytán jogosult a ministerium a földmivelés saját érdekeinek előmozdítása céljából, valamint állam-fenntartó fontosságánál fogva is első sorban a legközelebben érdekelt földbirtokosokat testületekbe, kamarákba gyűjteni, ezeknek kellő hatáskört adni és céljaik közös erővel való előmozdítása végett különlegesen költségekkel terhelni.

Ha a törvényhozás elég hazafias és belátónak fogja magát kitüntetni és állam-fenntartó földmivelésünk fejlesztésére törvényt alkotva, a földadó minden egyes forintja után csak egy krajcárnyi pótléket beszédni rendelne a kerekaszámban 40 millió forintot tevő földadó után, 400,000 forint állna évenként rendelkezésére a földmivelés emelésére, fejlesztésére és szervezésére.

Ezen összeggel évenként a kellő szervezés fenntartható, számos beruházások megszereshetők volnának, — ily pénzerővel a közgazdasági ministerium, az országos földmivelési tanács irányt adó tanácsait a földmivelési kamarák által vidékenként életbe léptetni képes lenne, ezen felül még az egyes kamarák rendelkezésére bocsátott összegek segélyével már is pár évek alatt észlelhető

fejlődés éretnek el földmivelésünknel és ennek emelkedése kapcsában hazai iparunknál és kereskedelmünknel is.

Segíts magadon és megsegít az isten is, oly szent igazság, mely szerint ha a földbirtokosok a maguk ügyét el nem hagyják, nem maradand el tevékenységüktől az áldás sem.

Azt fogják ezen indítvány ellenében felhozni, hogy ismét egy új adó hozatik javaslatba, és pedig különlegesen csakis a földbirtokosok terhére, a kik úgy is mód felett látják magukat megterhelve.

Erre azonban azon választ adhatjuk, hogy ha egy földbirtokos, ki 100 frtnyi földadót fizet, saját érdekeinek emelésére fordítandó 100 krajcárt nagy megadóztatásnak tartana, mit mondjanak a kereskedő és iparos állami polgárok, kik az 1868. VI. t. c. 27. §. kényszerítése által 100 frt után 2, 3, 4, sőt 8 frtot kamarai adópótlék címén fizetni kötelesek?

Az egy krajcárt még elbirja földünk, kivált oly célokra, a melyek által talán már az első évben sok száz és ezer forintnyi haszonban részesülend.

Például hozom fel Kassa város területét, hol az 1876-ban 12486 frtnyi földadó után fizettetnék az összes földbirtokosok részéről 124 frt 86 kr. Ezt alig fogják az illetők megterhelhetésnek vehetni.

Kérem a tisztelt kamarai közös ülést indítványomat indokainál és szükségességénél fogva elvileg elfogadni, a mely esetben azt kimerítő felterjesztés alakjában átszolgáltatandom.

Jelentés az eperjesi önk. tűzoltó-egylet 1878-ik évi működéséről.

Előterjesztő: Kyss Géza.

Tisztelt közgyűlés!

Midőn a múlt évi rendes közgyűlés alkalmával első ízben volt szerencsém az egyletünk megalakulására, szervezkedésére s első évi működésére vonatkozó adatokat egy jelentés szűk keretben reaszummálva a tisztelt egyesületnek előterjeszteni, felhasználtam az alkalmat arra is, hogy a tűzoltói intézménynek humanistikus jelentőségéről, s akkori állásáról megemlékezzem.

Azóta t. közgyűlés ezen intézmény nemcsak, hogy nem hanyatlott, de sőt mindinkább szélesebb tért hódított s hódít szakadatlanul egy a külföldön, mint hazánkban.

Az elmúlt év — fájdalom — igen keservesen megleckéztetett sok községet, melyek a haladást jelző új iránti ellenszemből ezen korszerű intézmény jótéményeit hasznukra fordítani kérdelmeskedtek; — mert az elmúlt év a sorscsapásoknak, a dühöngő elemek féktelen, vad rombolásainak gyászos emlékü éve volt.

Egész sora a virágzó városoknak és községeknek lön az elemek martalékává. S a pusztulások színelyéin ép úgy bő alkalom nyílt férfias bátorság, önfeláldozás tanusítására s érdemek szerzésére, mint akár a bosniai harcmezőkön.

Sajnáljuk, hogy ilyen alkalmak előfordultak; sajnáljuk, hogy a babér igen sok esetben romok fölé terem s hogy sokszor azok a legszebb rózsák, melyek porladó hamvak és sírok fölött nyílnak; de másrészt mi tűzoltók könnyező szemmel bár, hanem jogosult önérttel tekintünk vissza a pusztulás és vész napjaira, melyek férfias akaratunk és elhatározottságunkat megpróbálták.

Ha méltóztatnak önök visszaemlékezni uraim a múlt évi jelentésbenm foglaltakra, — és hogy ne emlékeznének azokra vissza! hiszen az ott elsorolt tényeknek önök mindnyájan részint közvetlenül,

részint közvetve tanui voltak — akkor önök uraim emlékezni fognak arra is, mily akadályokkal, mennyi nehézségekkel kellett megküzdésünk, míg ügyünket végre diadalra segítettük.

A közönség gyarlóbb része azzal gyanúsított minket, hogy lelkesedésünk szalmatűz, hogy akaratunk nem komoly, hogy törekvésünk hiu . . .

Mily számandó színben tünt fel a közönség ezen töredékének korlátolt, kicsinyes és gyáva gondolkodásmódja azon tényekkel szemben is, melyeket már mult évi jelentésembe vettem föl!

Azóta szünet nélkül azon voltunk, hogy a működésünk első évében megvetett alapokon tovább építsünk s egyletünket megszilárdítsuk és fejlesszük.

Ezeknek előrebocsátása után legyen szabad azon kérdést fölvetnem, mennyiben oldotta meg egyletünk feladatát az elmúlt év folyama alatt, s mit tett arra nézve, hogy hivatását betöltse?

Feleletül szolgáljanak a következő adatok.

A parancsnokság — valamint működésünk első évében — egy a mult évben is a tűzoltóság gyakorlati kiképzésére irányított főfigyelmét.

E célból a nekünk előzékeny készséggel használatra átengedett collegiumi tornaterem a tavaszi, nyári és őszi időnyben majd minden vasárnap kombinált gyakorlatokat tartottunk. S hogy ezen gyakorlatok mibenléte, azoknak haszna s azok tekintetében a parancsnokság által követett módszer iránt egyesületünk azon t. tagjai is tájékozott nyervejenek, kik a működő század kötelékébe nem tartoznak, szükségesnek találom e módszert rövid vonásokban ismertetni.

Egy jól szervezett tűzoltó-századnak lelke a katonai fegyelem, mivel ennek hiányában a legkörültekintőbb vezérlés, legkitünőbb szerek és legjobb akarat sem hozzák és nem is hozhatják meg a kívánt eredményt. Oly igazság ez uraim, melyet a tapasztalás minden kétség fölé helyezett s mely bővebb vitásra nem szorul.

A további kiképzésnek alapja ennél fogva: a századnak alakítása, annak szakaszokba való beosztása, katonailag beoktatott menet-, szakasz- és századgyakorlatok.

Csak ezek által érhető el az, hogy a tűzoltóság tagjaiban fölébredjen és megszilárduljon az egymáshoz-tartozóság érzete, hogy érvényesülhessen a parancsnokok vezénylete s a tűzoltóság el-sajátítsa azon nyugodtságot, mely a vezénylet által jelzett teendők kivitelénél annyira szükséges.

Az országos tűzoltó-szövetség belátván ennek fontosságát, annak központi választmánya kiadott egy „Gyakorlati szabályzat“-ot, melyt mi is elfogadtunk s a beoktatásnál vezérfonalul használtunk.

De nem csupán a jelzett előnyökben rejlik az ilyszerű beoktatás jelentősége, hanem abban is, hogy az az egyes szakaszok szakszerű kiképzésének elengedhetlen előfeltételét képezi.

Hogy ugyanis a feckendők, különösen pedig a hydrophor, továbbá a mászólétra s egyéb komplikáltabb szerek alkalmazásba-vétele ezek rendeltetésének megfelelő legyen, arra nézve katonailag praecis, nyugodt kezeléssel elengedhetlen kívánalom, egészen eltekintve attól, hogy minden szakszerű külön-gyakorlatnak zárkózott szakaszból kell ki-indulnia, már a kellő rend fenntartása végett is.

A testi ügyesség elsajátítására, fejlesztésére s a bátorság edzésére — mert ténydolog, hogy azt is edzeni kell — a mászótoronyon véghezvitt gyakorlatok szolgáltak.

Ezen elvek fölül az gyakorlatokat akként kombináltuk, hogy rendszerint menet-, szakasz- és századgyakorlatokon kezdtük. Azután következtek gyakorlatok a mászótoronyon, létrákkal, zárkapcsokkal és kötélekkel; gyakorlatok a feckendőkkel s nevezetesen a hydrophor fel- és leszerelése s befejezésül összegyakorlatok mindhárom szakasz-szal s az összes szerekkel.

A kiképzésről ilyként gondoskodva lévén, a parancsnokság másik főfeladatát a kellő biztonsági intézkedések életbeléptetése képezte.

A tisztakar tagjainak ennél fogva a parancsnokság részéről szigorú kötelességévé tétetett, felügyelni a fölött, hogy egy a nappali, mint az

kpénztárnak tulajdo-
atáren fekvő — volt
f. 1879. évi március
fog a takarékpénz-
n szabad kézből ár-
adékozók ezennel ér-
gazgatóság.

ige. 1-2
Promenade gelegene,
jekt aber der eperieser
gehörende Haus wird
mittags 10 Uhr, im
aus freier Hand im
verkauft.
Kauflustigen hiemit
Die Direction.

chtet seine Gutsan-
Kis-Vitéz von
gefangen, — Pacht-
enfelben in Eperies
28
us Tahy.

hpächter
200 Stück,
von Eperies
Gutsbeihern
r Einrichtung
häftes in ge-
u übernehmen
d gesucht.
ft ertheilt, Gf.
in Sebes
r v. Kirch-
yiczke. 21 2-3

aktár
mü
körüveg,
atok beüvegzéséhez.
ükrök, kerethen-
üveges- és üveg-
elt árucikkekből minden-
warz A.-nál.
apesten, József tér 5.
abatt engedtetik.

ilet
sen
RE
nők.

éjjeli őrsegek pontosan megtartassanak. E végből behozatott a heti-tisztek szolgálata, mely abból áll, hogy a tisztikar tagjai hétről hétre felváltva tartoznak a szolgálat pontos megtartása fölött őrködni, az éjjeli őrseget s illetőleg az őrtanyát gyakorban éjnek idején is meglátogatni s a szerházban meggyőződni arról, hogy minden a kellő rendben és készségben van e.

Az éjjeli őrsegről írásbeli reggeli jelentések tételnek, melyeket az illető heti-tiszt naponta ellenjegyezni s a netalán tapasztalt hiányokat s észleleteket a főparancsnoknak haladéktalanul bejelenteni tartozik.

Az éjjeli szolgálatot a téli hónapokban a hat fizetett tüzoltó teljesíti, kik a napos káplár közvetlen ellenőrzése és felügyelete alatt állanak. A nyári és őszi hónapokban ezenkívül még a múlt évben is egyideig az önkéntes tüzoltók is hármanként felváltva voltak az őrtanyára éjjeli őrsegek kirendelve.

Ezen szolgálat azonban már a laktanya-helyiségek szűk volta miatt is felette terhes lévén, a parancsnokság jónak látta az önkéntesek éjjeli szolgálatát más alakra fektetni. Akként ugyanis, hogy az önkéntesek felváltva ötenként s a mutatkozó szükséghez képest nagyobb számban is lakásai készülségre consignáltattak, gond fordítván arra, hogy lehetőleg olyanokból alakítsanak meg a consignált csoportokat, kik egymáshoz közel laknak, hogy az első jeladásra mindjárt nagyobb számban siessenek az őrtanyára.

S a gyakorlat kimutatta, hogy ezen reform teljesen célszerű és megfelelő volt.

Azonkívül a szükséghez képest éjjeli őrjáratok is tartottak.

Tekintve, hogy a tüzesetekről vezetett napló és az általános tapasztalás tanúsága szerint a tüzesetek legnagyobb, vagy legalább is, nagy száma éjnek idején szokott előfordulni s hogy az éjjeli tüzesetek a legveszélyesebbek, feljogosítva érezzük magunkat érdemül róvni fel magunknak azt, hogy személyes kényelmünket feláldozva, ilyként kötelességünkhöz híven, egyedül ügyünk s a közjó iránti lelkesedéstől vezéreltetve teljesítettük feladatunkat. (Vége köv.)

Levelezés.

F.-Szvidnik, 1879. február 25.

(Makoviczáról). Azon vidék, mely talán már sok évtized, vagy század óta a közvélemény mostoha kritikája által sötét színben feltüntetve, a könyvmű előítéletek rohama alatt tespedve, e vidék, s annak vad és romantikus hegyei közé zárt szelíd lakosok, kik az idegenektől minden másnak, csak nem magyaroknak tartatnak — e hó 23-án Szvidniken tartották meg Makoviczának dícséretére fényes táncestélyüket.

Meglepően szép számmal gyűlt egybe az intelligencia, nem csak a könyvről, hanem Zemplénből, Bártfáról s más vidékekről a kik legnagyobb gyönyörrel nézték a pazarul kivilágított s fényesen ékesített teremben a lebegő párokat.

A jó zene mellett természetesen a jó kedv sem hiányzott.

A hölgyek egyszerűen, de mégis báliasan jelentek meg. Bálkirálynőnek a bájos M. E. kisasszony lón elismerve, — továbbá F. R. s több mások tüntek ki toillettejük s csábító megjelenésök által.

Adja az ég, hogy Makovicza, de különösen a szvidniki értelmiség még sok olyan élvezetes estét szeszehessen a vidéknek. T. M.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. évi március 3-án esteli 6 órakor rendezendő házi előadás alkalmával: Lévy István, főgymn. r. tanár fölolvassa Csiky Gergely „Ellenállhatlan”-jának aethetikai ismertetését és méltatását.

A Széchenyi-kör keblében, ennek idegen nyelvi osztálya által rendszeresített francia társalgás, a nyelvmester, Letzter Adolf ur vezetése mellett jövő szeptember, márc. 5-én d. u. 4 órakor fog megnyílni.

Erről azon megjegyzés mellett értesitem a tisztelt aláíró urhölgyeket és urakat, hogy a megnyitás csupán kivételesen — az előrehaladott idő okozta kényszerhelyzetnél fogva — lett szerdára téve; ellenben ezután a rendes társalgás mindig a hét szombat délutánján 4—6 óráig (tehát március 8-án a második) fog megtartatni téli időszakban azaz októbertől ápril végeig; a nyáriban pedig ápriltől októberig szintén szombaton, de délelőtt 11-től 1 óráig. Agoston Károly, az id. ny. szakoszt. jegyzője.

A zene- és képzőművészeti szakválasztmány, mely tekintettel a f. hó 16-án megtartott nyilvános hangversenyre, most hosszabb ideig szünetelt, március 7-én, pénteken házi zeneestélyt rendez a kör helyiségében, melynek nagyérdemű műsorozata az estély alkalmával fog szokott módon köztöltetni.

Tek. Rosenberg Samu ur ismét számos értékes könyvadományozásával gazdagítja a Széchenyi-kör könyvtárát. Különösen kívánunk ezek között

és nagybecsűek Széchenyi István munkái, sajátkorabeli nyomtatványok. — Az adományozott művek következők:

1. Üdvölcse. (1843.) 2. A magyar Academia körül. (1842.) 3. Eszmétredek, különösen a Tiszavölgy rendezését illetőleg. (1846.) 4. Balatoni gőzhajózás. (1846.) 5. Vélemény és jelentés a Tisza-szabályozási ügy fejlődéséről. (1848.) 6. Adó és 2 garas. (1844.) 7. Politikai programtörödek. (1847.) Az eddig felsoroltak mind Széchenyi István művei.

8. A magyar nyelv rendszere. 1857. 9. Vass: Hazai és külföldi iskoláztatás. 1862. 10. Barta: Kalevala (finn költemény.) 1871. 11. A classica philologia hazánkban. 1874. (Bartal.) 12. Rupp: Budapest helyrajzi története. 1868. 13. Rómer Flóris: A régi Pest. 1873. 14. Fábrián: Finn nyelvtan. 1859. 15. Ovidius átváltozásai. (3 kötet) 1851. 16. Cuvier: Állatország. 1841. 17. Szlemenics: Törvényeink története. 18. Toldy: Kazinczy Ferenc. (2 kötet.) 19. Thewrewk: Helyes magyarság. 20. A magyar helyesírás elvei.

Fogadja a körünk iránt oly melegen érdeklődő, nemes szívű adakozó újabb értékes küldeményeért legőszintébb köszönetemet a kör nevében

Agoston Károly, könyvtárnok.

A sárosmegyei urak bálja.

A nagy vállalkozásokat keltett urak bálja minden várakozást felülmúló fényes sikerrel tartott meg f. hó 22-én.

A terem fényben uszott, a táncedv reggelig kitartott, a nők bájolóan, szépek voltak, a toillettek pazar eleganciát mutattak, s a megelégedés általános volt.

A társaságban majdnem tulnyomó volt az idegen, a vendég, a mi báljaink népszerűsége és hírnevének egy újabb tanujele.

A lady Patronesse: Pulszky-Keczer Theresia ő nagysága nyájás méltósággal felelt meg tisztének s méltó középpontját képezte a diszes társaságnak.

Nem nevezünk meg senkit, nem irunk le semmi toillettet, mert a reporter gyarló szemeit elvakította s még gyarlóbb emlékezetét össze zilálta a fény s a báj melyet a hölgykoszoru tárt elé.

De meg kell emlékeznünk a buzgó táncrendezőkről s kivált a főrendezőről Szinyei József uról, ki az ezuttal hál isten nem tulságosan hosszú cotillont sok ügyességgel s izléssel rendezte.

És végül — az egész bál közönség nevében innepélyesen köszönetet szavazunk a vállalat lelkeinek, a bálapának Szabó Ede urnak, ki valóban csodálatra méltó dolgokat művelt, s kinek fáradhatlan buzgalma és tevékenysége nélkül az uri bál, ez idei farsangunknak ezen gyöngye soha napvilágot — vagy helyesebben: gyertyavilágot nem látott volna.

Különfélék.

Városi ügyek. A „fekete sashoz” címzett városi szálloda átépítésére szükséges 40,000 frnyi kölcsön az osztrák-magyar bank által minden nehézség nélkül engedélyeztetett.

Jelenleg ezen kölcsön folyóvátételének s illetőleg átvételének ügye van napirenden.

A városunkban legutóbb megtartott hetivásárok igen gyéren voltak látogatva s az üzletvilágnak ismételt panaszokra szolgáltatott alkalmat.

A helybeli ev. templomn valamint a lelkes lakán a kerület elhunyt jótévőjének, Zsedényi Edének elhalálása alkalmából gyászlobogók lengenek.

Katonai záróvonal megyénk határán. Lapunk mult számában említettük, hogy a szomszédos Galiciában kitört a keleti marhavész.

Megyénk aispáni hivatala a fenyegető veszélyvel szemben azonnal legerélyesebben intézkedett, hogy megyénk a vész behurcolása ellen megóvassék.

A történt lépések folytán megyénk határán hat közös hadseregbeli század lón a határ elzárására kirendelve, mely századok az itteni, továbbá a kassai, munkácsi, losonci, egri és miskolci helyőrségekhez tartoznak.

A lakosság az 1874. évi XX. t. c. rendelkezéséhez képest foganatosított óvintézkedésekről hirdetményileg lón értesítve, mely hirdetmény magában foglalja a követendő rendszabályokat s kijelöli azon helységeket, melyek mint a galliciai határokhoz legközelebb fekvők, különösen őrködni tartoznak, hogy a vész be ne hurcoltassék. Gondoskodva van továbbá a kellő fertőtlenítésről, vészbiztosokról stb.

Remélhető, hogy ezen kellő időben történt intézkedések a vész behurcolását meg fogják akadályozni.

A kassai szintársulat — mely köztudomás szerint a legjobb vidéki társulatok közé tartozik — a jelenlegi szinidény elmultával Bács, szinidényi engedélyvel ellátott tag vezetése mellett consortiumot alakít, mely városunkban is szándékozik szinelőadásokat rendezni.

Elszegényedés! Mikor 35 évvel ezelőtt Eperjesen megnyílt a takarékpénztár, egyik szabálya értelmében 50 frtnál kisebb összegre szóló váltó el nem fogadtatott. Mult héten ugyanezen intézetnél előfordult egy két forintos váltó, melynek elfogadója képtelen vala ezen csekélységnek lefizetésére!

Curiosum! Midőn Németország behozván az aranyértéket, ezüstünket átszorította birodalmából, ez annyira felgyült, hogy már nemcsak a nagy pénzgyűlékben, hanem a közforgalomban is kezd feltűnődni. — A takarékpénztár mult héten visszafizetett egy betéti könyveskére 3 forintot. Nemsokára a kis lyánka visszahozá a pénzt azon izennel, neki bankót adjanak, a milyet betett, mert ez nem járja. Bolondnak papézn is jó!

Vége a farsangnak, következik a bűjt. Benne van az már az emberi természetben, hogy szeretünk visszagondolni arra a mi szép, jó és kellemes volt. Alkalmoszerűnek tartjuk tehát e helyen néhány futólagos sorban megemlékezni az elmult farsangról, mely oly változatos és élénk volt, mint városunkban már régen nem.

A Silvester-éji sétahangverseny után a sikerült táncvigalmak egész sora következett.

Gyönyörködtünk klasszikus és nem klasszikus zenében, mulattunk és táncoltunk

Sok szép leánnyal.

Oh jaj de hányval!...

mint a „corneillei harangok”-ban mondják s megtettünk mindent, hogy fényt kölcsönözzünk azoknak az időknek, melyeket országgyűlési képviselők, (kiknek egyébként jól megyen dolguk), továbbá nemzetgazdászaink, ellenzéki lapjaink s virilistáink „roszak”-nak mondanak.

Tartottunk ezeken kívül a farsangi idény — vagy, ha úgy tetszik: évad — alatt különböző közgyűléseket is, miknek egy része azonban kevésbé volt mulatságos, mint táncvigalmaink; részint azon egyszerű okból is, mivel pl. hátralkos részvény-tartozások befizetéséről volt szó, a mi köztudomás szerint sokszor kellemetlenül érinti kivált a gyengébb idegzetűeket.

Szóval mulattunk eleget s most már csak az lehet kívánságunk, hogy a beköszöntött bűjt csak ideális, elvont fogalomként következett légyen be s hogy az év hátralevő része mindenben és mindenkor oly pompás, kellemes, fényes és érdekessé váljék, mint az elmult farsang.

A Patti-hangverseny, mely — mint jeleztük — f. hó 20-án fog megtartatni, valóságos eseményé fog alakulni s már hetek óta feszültségben tartja nem csupán szakképzett zenészeinket s ismert műbarátainkat, de általában az egész közönséget is.

Hogy az ülőhelyek legnagyobb része máris elkelt, ilyen körülmények között alig szükséges mondanunk.

A Szekeső e napokban újból jelentékenyen kiáradt, de most ismét visszatért medrébe.

Az első magyar hírlap. Idősb Szinyei József a „Vasárnapi újság” f. évi 5-ik számában kimutatást közöl a magyarországi hírlapokról, mely alkalommal felemlíti, hogy az első hírlap 1780. év január 1-én Pozsonyban jelent meg és pedig a Ráth Mátyás „Magyar hirmondó”-ja.

Vahot Imre 1820—1879. Irodalmunknak halottja van. Vahot Imre, a „Huszárcsiny” ismert írója s a 40-es évek tevékeny szellemi munkása nyolc napi betegség után Budapesten f. hó 21-én reggel meghalt.

Uj zeneművek. Táboroszy és Parsch zene-műkereskedésében megjelentek. Válogatott dalok a legkedveltebb népszimfűvekből. Huszárcsinyból. 1. Huszár vagyok. 2. Ha te elmegy. 3. Sárga csikó. Tündérlakból. 4. Jer szívemhez. 5. Mariskám. Csikósból. 6. Végig mentem. 7. Azért hogy kend. 8. Beszegődtem Tarnócára. Malom alatt-ból. 9. Volt szeretőm. 10. Ennek a legénynek. — Énekhangra zondorakisérettel vagy zongorára külön alkalmazta Erkel Elek. Ára 1 frt.

Mezőgazdák, erdészek, kertészek stb. figyelmeztetnek, hogy a három legkiválóbb német szaklap: „Der Oekonom”, „Der Praktische Landwirth” és „Wiener Landwirthschaftliche Zeitung” mutatóványaikban és bérmentve rendelkezésekre állanak. Az érdeklettek sziveskedjenek e miatt a nevezett szaklapok kiadóhához, Hugó H. Hiltmann urhoz Bécsben, I. Dominikanerbaitei 5, fordulni.

Eperies, am 28. Februar.

Wer vorigen Sonntag, am 23. d. Monats den Sitzungsjahr des Stadthauses betrat, konnte sich mit Recht wundern, darin eine so überaus zahlreiche Versammlung zu erblicken.

Man hätte schier glauben können, daß es sich mindestens um die Vertheilung von sehr bedeutenden Dividenden handle, was eben nicht der Fall war; denn es wurde da einfach die ordentliche Jahresversammlung unserer freiwilligen Feuerwehrgesellschaft abgehalten.

Daß sich dieselbe seitens der Mitglieder in unferen indifferenten Tagen eines so zahlreichen Zuspruchs zu erfreuen hatte, ist ein neuer Beweis dessen, daß das allgemeine Interesse für diesen Verein nach wie vor ein ungechwächtes ist.

Wir konstatiren dies um so freudiger, weil wir jüngst Gelegenheit hatten, den Generalversammlungen mehrerer Vereine beizuwohnen, welche verhältnißmäßig sehr spärlich besucht waren.

Ueber die Berathungen der Versammlung referiren wir im Folgenden.

Präsident Kubinyi eröffnet die Generalversammlung mit einer längeren Rede, worin er namentlich die Bedeutung der Institution fennzeichnet und auf Grund der bisherigen Vergangenheit unferes Vereines konstatirt, daß derselbe nun endgültig gefestigt dasteht

ország behozván az
totta birodalmából,
nemesak a nagy
orgalomban is kezd
széltár mult heten
eszkére 3 forintot.
hozá a pénzt azon
5. a milyet betett,
fapénz is jó!
ezik a böjt. Benne
etben, hogy szere-
szép, jó és kellemes
ehát e helyen né-
lékezni az elmúlt
és élénk volt, mint
rseny után a sike-
vetkezett.
és nem klasszikus
k
an mondják s meg-
lesönözzünk azok-
gyűlési képvise-
n dolguk), továbbá
ánk s virilistánk
farsangi idény —
alatt különböző
része azonban ke-
nevigalmink; ré-
vel pl. hátralékos
volt szó, a mi
llemetlenül érinti
most már csak az
zöntött böjt csak
kézelt legyen be-
ndenben és min-
nyes és érdekessé
— mint jeleztük
alóságos esemé-
óta feszültségben
zenészeinket s is-
az egész közön-
yobb része máris
t alig szükséges
ól jelentékenyen
medrébe.
ősb Szinyey J6-
5-ik számában
hírlapokról, mely
hírlap 1780. év
meg és pedig a
-ja.
odalmunknak ha-
záresiny" ismert
zelleim munkása
esten f. hó 21-én
és Parsch zene-
Válogatott dalok
Huszáresinyből.
y. 3. Sárga csikó.
Mariskám. Csi-
zért hogy kend.
alatt-ból. 9. Volt
— Énekhangra
külön alkalmazta

und bereits vielfach Gelegenheit gefunden hat, sich nicht nur der Sympathien und des Beifalles des Publikums, sondern auch der allerhöchsten Anerkennung theilhaftig zu machen.

Hierauf verlas der Vereinsnotar und Adjutant seinen Bericht über die Thätigkeit des Vereines im vergangenen Jahre.

Dieser Bericht behandelte sämtliche Momente und Geschehnisse welche die Wirksamkeit des Vereines irgendwie beeinflussten, ausführlich und wo es das Interesse der Verständlichkeit erheischte, mit Umständlichkeit.

Der Bericht berührte als Einleitung das Wesen der Institution, die Genesis unseres Vereines. Hierauf überging er auf die Thätigkeit des Vereines im Vorjahre, dort beginnend, wo der erste Jahresbericht aufhörte.

Zuerst wurde naturgemäß von den abgehaltenen Uebungen, von dem diesbezüglich befolgten System, von der Bedeutung und Nützlichkeit derselben gesprochen.

Hierauf kam die Frage zur Beantwortung, welche Sicherheitsmaßregeln vom Vereine getroffen worden sind. Und hier bot sich Gelegenheit jenen Theil der Wirksamkeit der Feuerwehr zu besprechen, welcher sich dem Auge des Publikums entzieht, trotzdem einen nicht unbedeutenden Aufwand an persönlichen Opfern und Mühen erfordert, und welcher bei Beurtheilung der Verdienste des Vereines in erster Reihe in die Waagschale gelegt werden muß. Dieser Wirkungszweig umfaßt den anstrengenden Nachtdienst, welcher aus der Kasernen-Nachtwache, dem Patrouillieren der nächtlichen Bereitschaft, der Theaterwache und dem Inspektionssdienste der Offiziere besteht.

Ferner wurde der erprießlichen Thätigkeit des Vereinsausschusses gedacht, dessen Aufgabe es ist, die administrativen Aengden und namentlich die Geldbeschaffung zu besorgen.

Desgleichen wurden die Wohlthäter des Vereines, welche denselben theils durch Veranstaltung von Dilettanten-Vorstellungen, theils durch freiwillige Geldbeiträge unterstützten und förderten hervorgehoben und ihnen im Namen des Vereines Dank gezollt.

Dann widmete der Verfasser des Berichtes den unvergesslichen Tagen von Jglo, — dem IV. Landesfeuerwehrtage — einige Worte der Erinnerung, indem er eine kurze Darstellung der Festivitäten lieferte, — wobei auf die hochherzigen schönen Damen von Jglo ein dankendes Elfen! ausgebracht wurde, — zugleich besprach er die praktischen Erfahrungen, mit welchen sich die Vertreter unseres Vereines zu bereichern Gelegenheit hatten.

Schließlich wurde noch der Thätigkeit des Vereines bei vorgekommenen Feuersbrünsten gedacht.

Dieser Bericht wurde mit großem Beifalle aufgenommen und beantragte das Ausschussmitglied Dr. Verzevicz die Veröffentlichung desselben im Wege des Lokalblattes.

Wir veröffentlichen daher den Bericht an anderer Stelle vollinhaltlich.

Im ferneren Verlaufe der General-Versammlung wurde der Bericht des Kassarevisions-Ausschusses zur Kenntniß genommen und dem eifrigen Vereinskassier, Herrn Klór für sein Mühewalten der Dank protokollarisch ausgesprochen.

Zum Ausschussmitglied wurde Herr Soob Imre mit Akklamation gewählt.

Schließlich wurde Herr v. Szentandrassy, der sich um alle gemüthlichen Bestrebungen so verdient gemacht, und auch für unseren Verein Sympathien gezeigt hat, zum Protektor des Vereines mit Akklamation gewählt, wovon Herr v. Szentandrassy durch eine zu diesem Zwecke entsendete Kommission verständigt werden wird.

Die Revision des Gewerbegesetzes.
(Schluß.)

Sehen wir nun, in welchen Punkten hauptsächlich eine Revision des bestehenden Gewerbegesetzes notwendig erscheint, indem die Behandlung aller jener Fragen, welche in dieser Angelegenheit eingehend zu erörtern sein werden, innerhalb eines kurzen Artikels unmöglich ist.

1. Bezüglich der theoretischen und praktischen Ausbildung der Lehrlinge enthält das Gewerbegesetz bloß die Verfügung, daß diese dem Lehrherrn obliege. Wer die Erfüllung dieser Bedingung kontrollire und ob die Freisprechung des Lehrlings davon abhängig sei, davon ist keine Rede. Nachdem nur ein theoretisch, so wie praktisch gebildeter Gewerbebestand Aussicht auf ein gedeihliches Fortkommen haben kann, liegt die gehörige Ausbildung des Lehrlings sowohl im höchsten und eigensten Interesse des Gewerbebestandes selbst, so wie auch des Staates. Dem Lehrling als minderjährigen gegenüber, ist jedoch ein strenger Lehrzwang am Plage. Sowohl der Lehrling muß zum lernen d. h. zum Schulbesuche und zur Aneignung theoretischer Kenntnisse verhalten werden, als auch der Lehrherr und Meister soll gezwungen werden, den Lehrling zum Schulbesuche anzuhalten. In beiden Richtungen ist die Wiedereinführung der Freisprechung unbedingt notwendig. Dieser Akt muß durch Ausschüsse der Gewerbevereine erfolgen und es muß dabei vorher ausgewiesen werden, daß der freisprechende Lehrling die nöthigen Schulen bis vorgeschriebene Zeit hindurch mit genügendem Erfolge besucht habe, und daß er das Gewerbe, welchem er sich widmen will, auch praktisch erlernt habe. Zu dem letzteren Zwecke müßte eine praktische Prüfung abgehalten werden, welche nachweisen soll, daß der Lehrling

während der Lehrzeit seinem Gewerbe den nöthigen Fleiß zugewendet. Diese praktische Prüfung würde zugleich als Kontrolle des Lehrherrn dienen, damit derselbe den ihm anvertrauten Lehrling nicht zu anderen häuslichen Arbeiten oder wie oft geschieht, als Kindswärter ausnütze.

2. Um jedoch das gehörige Verhältniß zwischen Arbeitsgeber einerseits, dann Gesellen und Lehrlinge andererseits fortwährend zu überwachen, muß eine richtige Organisation der Gewerbeorgane eingeführt werden. Hierzu sind in erster Linie die Gewerbe-Genossenschaften berufen, dieselben sind jedoch nach unserem Gesetze, freie Vereine, in welche einzutreten Niemand verpflichtet werden kann. Nur der kleinste Theil der bisher bestandenen Zünfte hat sich in solche Genossenschaften umgewandelt, auch in diesen ist nur ein kleiner Theil der Gewerbetreibenden vertreten.

Unbedingt notwendig ist es daher, daß diese Vereine in sogenannte „Zwangsgenossenschaften“ umgewandelt werden, d. h. daß jeder selbstständige Gewerbetreibender verpflichtet werde, Mitglied einer Genossenschaft zu sein, und daß diesen Genossenschaften dann auch der gehörige Wirkungsbereich, namentlich die Vertretung der gewerblichen Interessen die Ueberwachung des gewerblichen Unterrichts, die Freisprechung der Lehrlinge u. s. w. anvertraut werde.

Als höhere Instanz wären dann die aus den Genossenschaften hervorgehenden Gewerbeämter, Gewerbeverbände oder wie wir dieselben immer benennen wollen, zur Entscheidung berufen.

3. Die Regellosigkeit, welche bezüglich der Gesellen, ihres Ein- und Austrittes gewärtig, besteht, kann nur durch Einführung von Arbeitsbüchern gesteuert werden, und es dürfte jener Geselle, welcher kein vorchriftsmäßiges ausgestelltes und ausgefülltes Arbeitsbuch besitzt, zur Arbeit nicht aufgenommen werden, sondern in seine Heimat abgehoben werden.

4. Besondere Aufmerksamkeit wäre der Errichtung von gewerblichen Hilfskassen zuzuwenden. Namentlich der Handwerkergehilfe pflegt seinen Verdienst oft auf leichtsinnige Weise durchzuschlagen und sorgt weder für den Fall der Krankheit noch anderer Arbeitsunfähigkeit. Er fällt dann einfach dem Staate oder der Gemeinde zur Last. Der Associationsgeist ist bei uns leider eben so wenig entwickelt wie der Sparsinn. Hier muß also zwingende eingegriffen werden. Hilfskassen müssen dort, wo sie im Wege freier Vereinigung nicht zu Stande kommen, von Amtswegen errichtet und sämtliche Gesellen verpflichtet werden, einer solchen Hilfskasse beizutreten. Der Arbeitsgeber hätte die Verpflichtung, die regelmäßige Einzahlung zu kontrolliren und nöthigenfalls die entfallenden Beiträge bei Auszahlung des Lohnes in Abzug zu bringen, widrigenfalls ihm die Verpflichtung zur Last fiel, den erkrankten Gehilfen aus Eigenem zu erhalten.

Es sind dieß Alles strenge und tief eingreifende Maßregeln, doch sind dieselben notwendig, um das im Argen liegende Gewerwesen aus dem Zustand der Regellosigkeit und der Verwirrung, in welchem selbes jetzt daniederliegt, zu erretten.

Viele andere offene Fragen, welche sich z. B. auf den Marktverkehr, auf den Gewerbebetrieb im Umziehen u. dgl. müssen wir für heute unerörtert lassen, behalten uns jedoch vor seinerzeit auf dieselben zurückzukommen, und alle diese Angelegenheiten eingehender zu jener Zeit zu besprechen, wo die in Aussicht gestellten Verhandlungen der Sachmänner beginnen werden.

Tagesneuigkeiten.

Der Maskenball, welchen die Eperieser freiwillige Feuerwehr am letzten Faschingsabend veranstaltete, gestaltete sich zu einer der animirtesten Unterhaltungen der Saison.

Was die Masken anbetrifft, so waren solche — wie dies übrigens vorauszuheben war — in nur sehr bescheidener Anzahl vorhanden. Zwei bis drei Zauberrinnen in dunkeln Costümen, welche mit mythischen Nolanen und ägyptischen Hieroglyphen geziert waren, ein wahrjagendes Zigeunermädchen, welches den Herren aus den Karten viel Schönes, Gutes und wohl auch Schmeichelhaftes verhieß, ein bliggelber Domino, welcher kaum die nöthige Courage zu entwickeln vermochte, um den bedeutungsvollen, aber nicht mit unumstößlichen Argumenten motivirten Schritt zu wagen, welcher ihn aus der Kredenz in den Tanzsaal beförderte, ferner eine gutmüthige schwarzsammetene und mit Noth besetzte Fledermaus, ein Brummbar aus den Szovärer Gebirgen, und schließlich eine Respekt einflößende formidable Dame in einer Tracht, welche an die längstvergangenen schönen Tage erinnerte, da noch der große Wind blies und der jungfräuliche Tabak ohne den Würzen des Monopols zu genießen war.

Da nun die — wie gesagt — in nicht allzu großer Anzahl — erschienenen Masken ein längeres Aufschieben der Tages- oder richtiger der Tanzordnung nicht veranlaßten so wurde der Reigen bereits nach neun Uhr begonnen.

Unsere Damenwelt war zahlreich und durch reizende Repräsentantinnen vertreten. Was die Toiletten anbelangt, so war Noia und Licht vorherrschend; in dem Gesamtbilde der Farben vermittelten stahlgraue, und wohl auch dunkelfarbige, sonsten aber nicht minder geschmackvolle Toiletten die Nuancirung.

Frau Albert v. Kubinyi machte als Lady-Patronesse die Honneurs in liebenswürdigster Weise, und waren die Comité-Mitglieder und sonstigen Herren der Feuerwehr beehrt, sie in dieser Aufgabe zu unterstützen.

Der Tanz war namentlich nach der Raftstunde sehr animirt. Quadrille wurde von neunzig Paaren getanz.

Und während im Saale der Göttin des Tanzes und den Grazien des Balles mit allem Eifer gehuldet wurde, kopirten Andere den Anakreon in der Rosenlaube, indem sie der Marime des berühmten Gelehrten Dr. Jakobson gedachten, welcher da sagte: „Ein bißchen Chemie zieht den Menschen!“ In den Gläsern perlte daher der edle Neben- und Gerstenjaft; die Poetale erklangen froh, hell und rein, der braune Musiker that sein Möglichstes, die schönen Augen der anmutigen Tänzerinnen entflammten sehr wahrscheinlich so manche schlummernde Herzen und bildete denn dies Alles ein herrliches Ensemble.

Es war bereits um die siebente Morgenstunde, als der letzte Galopp dahinsauft und der letzte Csárdás getanz wurde.

Wir glauben, daß diese Schlussunterhaltung sowohl vom Publikum, als auch von den Herren unserer Feuerwehr zu den schönsten Faschingsreminiszenzen der heurigen Saison gezählt werden wird.

Communales. Heute Nachmittag findet eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt, deren Gegenstand der Bericht der städtischen Finanzkommission in der Angelegenheit der von der österr.-ung. Bank bewilligten Anleihe von 40000 fl. sein wird.

Jeszenyi testirte den Kirchen und Schulen, deren General-Inspector er gewesen, die sehr bedeutende Summe von 100,000 fl. Von den Zinsen der der Heister Superintendentz vermachten 40000 fl. erhalten 10 arme Schullehrer je 1000 fl. und 1000 fl. das Eperieser evangelisch Schullehrer-Konvikt.

Die Pockenepidemie, welche hier vor ungefähr neun Monaten aufgetreten ist, herrscht noch immer und hat dieselbe neuerlich namentlich in der Umgegend zugenommen.

Die Szovärer freiwillige Feuerwehr soll — wie wir vernahmen — im Laufe dieses Monats neuerdings eine jener gemüthlichen Tanztränzchen veranstalten, welche sich auch seitens des hiesigen Publikums einer solchen Beliebtheit zu erfreuen haben.

Ueber unseren in Auslande gefeierten Landsmann Keler Bela schreibt das „Hamburger Fremdenblatt in Nr. 20: Der Componist und Musikdirector Keler Bela, der jetzt in Wiesbaden weilt, empfing in einer kürzlich stattgehabten fröhlichen Sitzung des dortigen carnevalistischen Vereins „Sprudel“ welcher auch unter anderen bedeutenden Männern, die Dichter Bodendstedt und Dr. Ritterhaus anwohnten, eine solenne Ovation. Nachdem die Sprudel-Capelle den vor fünfzehn Jahren dem Verein gewidmeten Walzer: „Die Sprudler“, von Keler Bela vorgetragen, richtete der Sprudel-Präsident eine äußerst gelungene, humoristisch gehaltene poetische Ansprache an den Componisten, worin dessen Verdienste als geistvoller und melodienreicher Tondichter gebührend anerkannt wurde.

Unser Bartfelder Keler hat — außer seinem allgemeinen Werth als Componist, dessen Werke schon die 150 übersteigen — das spezifische Verdienst unsere Nationalmusik vor dem Auslande, besonders in Deutschland und England, nicht nur bekannt sondern auch beliebt gemacht zu haben.

Fruchtpreise vom 28. Februar 1879.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	5.25	5.75
Weizen „ 100 „	„	7.—	7.50
Gerste „ 100 „	„	5.—	5.50
Hofer „ 100 „	„	3.50	3.75
Weis „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	6.—	8.—
Linsen „ 100 „	„	5.—	9.—
Kisolen „ 100 „	„	6.—	7.—
Erbsäpfel „ 100 „	„	—	1.50

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűlet.**

Hirdetmény.

Az eperjesi takarékpénztárnak tulajdonához tartozó, a kis-sétatéren fekvő — volt Roth Mártonféle — ház, f. 1879. évi március hó 4-én d. e. 10 órákor fog a takarékpénztár hivatalos helyiségében szabad kézből árverés útján eladatni.

Miról a venni szándékozók ezennel értesítettnek. **Az igazgatóság.**

30 **Anzeige.** 2-2

Das an der kleinen Promenade gelegene, früher dem Martin Roth, jetzt aber der eperieser Sparkassa eigenthümlich gehörende Haus wird am 4. März 1879, vormittags 10 Uhr, im Amtsklokale der Sparkassa aus freier Hand im Wege der Versteigerung verkauft.

Hievon werden die Kauflustigen hiemit verständigt. **Die Direction.**

Unterfertiger verpachtet seine Gutsantheile in **Nagy- und Kis-Vitéz.** — Pachtlustige belieben sich an denselben in Eperies zu wenden 28 2-2

Ladislauš Tahy.

A főtcán 264. szám a. 1-ső emeleten mindennemű butorok szabad kézből eladandók. 33 1-3

Ein Milchpächter
der die Milch von 200 Stück, in der Umgegend von Eperies bei verschiedenen Gutsbesitzern stehenden Röhren zur Einrichtung eines Milchgeschäftes in genannter Stadt zu übernehmen geneigt wäre, wird gesucht.

Nähere Auskunft erteilt, **Gf. Wengersky in Sebes** und **Herr Gregor v. Kirchmayer in Enyiczke.** 21 3-3

MA!

van legjobb alkalmá a n. é. közönségnek a legújabb divatu butorokat meglepő olcsó áron megszerezhetni.

MIÉRT?

Üzlethelyiség változtatás miatt kénytelen vagyok jelenleg raktáramban legnagyobb választékban levő butorneműimet a n. é. közönségnek meglepő olcsó áron becses figyelmébe ajánlani.

Raktáramban jelenleg garnitúrák, ottománok, (nyugagy) divánok, fali- és álló tükörök, arany- és fakereitben, mindenféle nagyságban, consul asztalok, (aranyozott és márvány tetővel), képek, teljes salon-, ebédlő- és háló-szoba-berendezések, ezüsttartó-szekrények, lószőr- és Seegrass matracok stb. a leggyorsabbtól a legfinomabbig készletben vannak. — Mindezek meggyőződése végett kérem folyamodni

Pick Lipót,

első bécsi-butor-raktárában Eperjesen, jelenleg külváros Koch-féle ház 96. sz.

Mintán raktáram új butor-állványokkal, mint szövetekkel dusan el van látva, megrendeléseket bármire legutányosabb áron felvállalok és helyben saját műhelyemben izlésteljesen elkészítek.

Heute!

ist die beste Gelegenheit dem geehrten Publikum die allerneuesten Möbeln zu staunend billigen Preisen anzuschaffen.

Warum?

Wegen Ueberfüllung bin ich genöthigt die gegenwärtig in meinem Geschäft sich befindenden Möbeln vom einfachsten bis auf den feinsten in größter Auswahl einzig und allein nur wegen Ueberfüllung zu staunend billigen Preisen zu empfehlen.

Am Lager sind in Vorrath von einfachsten bis auf den feinsten Garnituren, Ottomane, Divans, Wand- und Trumeau-Spiegel in Gold- und Holzrahmen in jeder Größe, Consul-Tische in Gold und Marmor, Bilder, complete Salon-, Schlaf- und Speise-Zimmer-Einrichtungen, Silberhälter, Seegrass- und Kopfhair-Matrasen.

Um deren Ueberzeugung bitte das P. T. Publikum sich zu wenden an

Leopold Pick,

Erster Wiener-Möbel-Bazar Eperies, gegenwärtig: Borstadt, Koch'sches Haus Nr. 96.

Nachdem ich großen Vorrath in Möbel-Gestelle und Stoffe habe, werden auch die anfertigten Garnituren billig berechnet, und auf das sorgfältigste in eigener Werkstatt verfertigt. 34

31 **Bérleti hirdetés.** 1-3

A nagyméltóságú vallás és közokt. m. kir. ministerium 1879. évi januárhó 12-én 33133 ex. sz. a. kelt elhatározása folytán közhírré tétetik, miszerint a magyar tanulmányi alap tulajdonához tartozó Sáros megyében Eperjes városához 16 kilométernyire fekvő Boroszló határbeli tagosított kello épületekkel felszerelt birtok, mely áll: 2¹⁰²⁵/₁₂₀₀ hold belsőségből, 489³⁴⁰/₁₂₀₀ hold szántóföldből, 16⁴¹⁰/₁₂₀₀ hold kaszáló, 76⁸⁰⁰/₁₂₀₀ hold legelő és egyebekből összesen 585²⁰⁵/₁₂₀₀ holdból, ugy a mérki hatáiban lévő a boroszlóival tagos régi szántóföldekből 129¹⁰⁸²/₁₂₀₀ hold, együtt 715⁸⁷/₁₂₀₀ holdból folyó 1879-ik évi aprilhó 1-ső napjától hat, esetleg kilenc egymásutáni évre, miután a kihirdetett első árverésen kedvező eredmény el nem érte, egy második árverésen újában bérbe adatik.

Ezen bérletre határozott 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a holdszámra, vagy általában megajánlott évi bérösszeg betűkkel is kiírandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s az ajánlat beadásától magára nézve kötelezőknek tartja, f. é. március hó 18-ik napjának déli 12 órájáig Abaujmege, Alsó Mislye helységében székelő közalap. ker. főtisztviségnél adandók be, s ehhez bánatpénzül 715 firt esatolandó, mely az elfogadott ajánlat felére ovdékul a szerződés aláírásakor kiegszítendő lézsen, a kisebbségben maradottak bánatpénze azonnal az eljárás jegyzőkönyv berekesztése után vissza fog adatni.

A versenyzők közti választás a vallás és közoktatási minister ur ő nagyméltóságának fenntartatik.

Hátralekos bérlők versenyre nem bocsájtának, a főtisztviségnél előt ismeretlenek pedig vagyoni állapotukat s gazdasági szakkézségüket igazolni tartoznak.

Mislye, 1879. februárhó 21-én.

Közalap. kir. főtisztviség.

Végrh. 138/879. sz.

29 2-3

Árverési hirdetmény.

Alírott bír. végrehajtó. ezennel közhírré teszi, hogy a bártfai kir. jbiróságának 2438/879 számú végzése által a bártfai takarékpénztárnak Dussek János ellen 200 firt váltó tőke s jár. eránti ügyben lefoglalt 500 firta becsült gőz-csőplő gép Klussoi Zabaván 1879. évi március hó 18-án dél utáni 3 órakor tartandó bírói árverés utján a legtöbbet ígérőnek azonnal készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Bártfán 1879. februárhó 20-án

Kollek Géza,
bir. végrehajtó.

Seit 1. November 1878

beträgt das Postporto für Pakete bis zu 5 Kilo Brutto von Triest nach jeder Poststation Oesterreich-Ungarns bis 30 fr. und bietet sich so für Jedermann Gelegenheit, Kaffee, Reis, Südfrüchte, Gemüse etc. in kleineren Quantitäten zu en gros Preisen zu beziehen. 32 1-15
Ima Ceylon feinsten Perl-Caffee per Kilo fl. 1.80
Ima Feinster Cuba " " " 1.70
Ima Supperfeiner Rio " " " 1.20
Ima Arab. echter Mokka " " " 1.50
Ima Feinster Java " " " 1.45
Verfende in Säcken à 4¹/₂ Kilo Netto unter Nachnahme oder Einzahlung des Betrages.
Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco.

G. Singer, Triest.

172. sz. 1879.

22 3-3

Bérleti hirdetés.

A marmaros-szigeti m. k. bányaigazgatóság 1879. év 1036. sz. a. kelt meghagyása folytán köztudomásra hozatik, hogy alulírott hivatalnál egy kincstári laképület (a volt orvosi lak) a hozzá tartozó melléképületek és kerttel együtt f. é. május 1-től bérbe adatik.

Mire nézve 10% bánat-pénzzel és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok ez év március hó 8-ikával bezárólag elfogadhatnak.

Az e tárgybani bővebb felvilágosítás alulírott hivatalnál bármikor megtekinthető.

Soóvárt, 1879. február 9-én.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

General-PAUL Wien

Depot ECKARDT III. Heumarkt 7.

Ausstellung 1876 Philadelphia gegen sämtliche Concurrenz der Welt der einzige erste Preis.

Zu beziehen durch alle renomirten Apotheken und Materialwaarenhandlungen der Monarchie.

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, den Lofotten-Inseln (Norwegen) aus frischen, ausgesuchten Lebern bereitet, ist von blässgelber natürlicher Farbe bei angenehmem olivenörlartigen Geschmack fasst geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-Etiquette und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Naturproduct zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: Brust- und Lungenleiden, Scropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc., vorzüglich bewähren. 173 11-12

Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch wirksamer sei als die blässgelben sogenannten weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran seine Bereitung und Verfälschung einer geeigneten Beachtung.

General-Depot in Wien: Paul Eckardt, III. Heumarkt 7. Preis per Flasche ö. W. fl. 1.
Depot in Eperies: Isépy Gyula, Apotheker.

A sárosmegyei gazdasági egyesület

t. c. tagjait

f. é. március hó 11-én Eperjesen

a megyeház kistermében megtartandó

KÖZGYÜLÉSRE

meghívja

az egyleti elnök.

A főtcán 264. szám a. 1-ső emeleten mindennemű butorok szabad kézből eladandók. 33 1-3

Ein Milchpächter
der die Milch von 200 Stück, in der Umgegend von Eperies bei verschiedenen Gutsbesitzern stehenden Röhren zur Einrichtung eines Milchgeschäftes in genannter Stadt zu übernehmen geneigt wäre, wird gesucht.

Nähere Auskunft erteilt, **Gf. Wengersky in Sebes** und Herr **Gregor v. Kirchmayer in Enyiczke.** 21 3-3

MA!

van legjobb alkalm a n. é. közönségnek a legújabb divatu butorokat meglepő olcsó áron megszerezhetni.

MIÉRT?

Üzlethelyiség változtatás miatt kénytelen vagyok jelenleg raktáramban legnagyobb választékban levő butorneműimet a n. é. közönségnek meglepő olcsó áron becses figyelmébe ajánlani.

Raktáramban jelenleg garnitúrák, ottománok, (nyugágy) divánok, fali- és álló tükrök, arany- és fakereiben, mindenféle nagyságban, consul asztalok, (aranyozott és márvány tetővel), képek, teljes salon-, ebédlő- és háló-szoba-berendezések, ezüsttartó-szekrények, lószőr- és Seegrass matracok stb. a legegyszerűbbtől a legfinomabbig készletben vannak. — Mindezek meggyőződése végett kérem folyamodni

Pick Lipót,

első bécsi-butor-raktárában Eperjesen, jelenleg külváros Koch-féle ház 96. sz.

Mintán raktáram úgy butor-állványokkal, mint szövetekkel dusan el van látva, megrendeléseket bármire legjutányosabb áron felvállalok és helyben saját műhelyemben izlésteljesen elkészítek.

Heute!

ist die beste Gelegenheit dem geehrten Publikum die allerneuesten Möbeln zu staunend billigen Preisen anzuschaffen.

Warum?

Wegen Ueberfüllung bin ich genöthigt die gegenwärtig in meinem Geschäft sich befindenden Möbeln vom einfachsten bis auf den feinsten in größter Auswahl einzig und allein nur wegen Ueberfüllung zu staunend billigen Preisen zu empfehlen.

Am Lager sind in Vorrath von einfachsten bis auf den feinsten Garnituren, Ottomane, Divans, Wand- und Trumeau-Spiegel in Gold- und Holzrahmen in jeder Größe, Consul-Tische in Gold und Marmor, Bilder, complete Salons, Schlaf- und Speise-Zimmer-Einrichtungen, Silberhälter, Seegrass- und Koffhaar-Matrasen.

Um deren Ueberzeugung bitte das P. T. Publikum sich zu wenden an

Leopold Pick,

Erster Wiener-Möbel-Bazar Eperies, gegenwärtig: Borstadt, Koch'sches Haus Nr. 96.

Nachdem ich großen Vorrath in Möbel-Gestelle und Stoffe habe, werden auch die anfertigenen Garnituren billig berechnet, und auf das sorgfältigste in eigener Werkstätte fertig.

Bérleti hirdetés. 1-3

A nagyméltóságú vallás és közokt. m. kir. ministerium 1879. évi januárhó 12-én 33133 ex. sz. a. kelt elhatározása folytán közhírré tétetik, miszerint a magyar tanulmányi alap tulajdonához tartozó Sáros megyében Eperjes városához 16 kilométernyire fekvő Boroszló határbeli tagosított kello épületekkel felszerelt birtok, mely áll: 2¹⁰²⁵/₁₂₀₀ hold belsőségből, 489³⁴⁰/₁₂₀₀ hold szántóföldből, 16⁴¹⁰/₁₂₀₀ hold kaszáló, 76⁸⁰⁰/₁₂₀₀ hold legelő és egyebekből összesen 585²⁰⁵/₁₂₀₀ holdból, ugy a mérki határban lévő a boroszlóival tagos régi szántóföldekből 129¹⁰⁸²/₁₂₀₀ hold, együtt 715⁸⁷/₁₂₀₀ holdból folyó 1879-ik évi áprilhó 1-ső napjától hat, esetleg kilenc egymásutáni évre, miután a kihirdetett első árverésen kedvező eredmény el nem érte, egy második árverésen újban bére adatik.

Ezen bérletre határozott 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a holdszámra, vagy általános megajánlott évi bérösszeg betűkkel is kiírandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s az ajánlat beadásától magára nézve kötelezőknek tartja, f. é. március hó 18-ik napjának déli 12 órájáig Abaujmegeye, Alsó Misyé helységében székülő közalap. ker. főtiszt-ségnél adandók be, s ehhez bánatpénzül 715 firt esatolandó, mely az elfogadott ajánlat felére ovdékul a szerződés aláírásakor kiegészítendő léssen, a kisebbségben maradtak bánatpénze azonban az eljárási jegyzőkönyv berekesztése után vissza fog adatni.

A versenyzők közti választás a vallás és közoktatási minister ur ő nagyméltóságának fen tartatik.

Hátralekos bérlők versenyre nem bocsájtanak, a főtiszttség előtt ismeretlenek pedig vagyoni állapotukat s gazdasági szakképzettségüket igazolni tartoznak.

Misyé, 1879. februárhó 21-én.

Közalap. kir. főtiszttség.

Végh. 138/879 sz. 29 2-3

Árverési hirdetmény.

Alólirott bir. végrehajtó. ezennel közhírré teszi, hogy a bártfai kir. jbiróságának 2438/878 számú végzése által a bártfai takarékpénztárnak Dussek János ellen 200 firt váltó tőke s jár. eránti ügyben lefoglalt 500 firta becsült gőz-csőp gép Klussoi Zabaván 1879. évi március hó 18-án dél utáni 3 órakor tartandó birói árverés útján a legtöbbet ígérőnek azonnal készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Bártfán 1879. februárhó 20-án

Kollek Géza,
bir. végrehajtó.

Seit 1. November 1878

beträgt das Postporto für Pakete bis zu 5 Kilo Brutto von Triest nach jeder Poststation Oesterreich-Ungarn bloß 30 Kr. und bietet sich so für Jedermann Gelegenheit, Kaffee, Reis, Südfrüchte, Gemüse etc. in kleineren Quantitäten zu en gros Preisen zu beziehen.

Ima Ceylon feinsten Perl-Caffee	per Kilo fl. 1.80
Ima Feinster Cuba "	" " " 1.70
Ima Supperfeiner Rio "	" " " 1.20
Ima Arab. echter Moecca "	" " " 1.50
Ima Feinster Java "	" " " 1.45

Berfende in Säcken à 4¹/₂ Kilo Netto unter Nachnahme oder Einzahlung des Betrages.

Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco.

G. Singer, Triest.

Bérleti hirdetés.

A marmaros-szigeti m. k. bányaigazgatóság-nak 1879. év 1036. sz. a. kelt meghagyása folytán köztudomásra hozatik, hogy alulírott hivatalnál egy kinestári laképület (a volt orvosi lak) a hozzá tartozó melléképületek és kerttel együtt f. é. május 1-től bére adatik.

Mire nézve 10% bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok ez év március hó 8-ikával bezárólag elfogadtnak.

Az e tárgyban bővebb felvilágosítás alulírott hivatalnál bármikor megtekinthető.

Soóvárt, 1879. február 9-én.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

General-PAUL Wien

Depot ECKARDT III. Heumarkt 7.

Ausstellung 1876 Philadelphia gegen sämtliche Concurrenz der Welt der einzige erste Preis.

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, den Lofotten-Inseln (Norwegen) aus frischen, ausgesuchten Lebern bereitet, ist von blassgelber natürlicher Farbe bei angenehmem olivenölarartigen Geschmack fasst geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-Etiquette und Capset versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Naturproduct zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: Brust- und Lungenleiden, Scropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc., vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch wirksamer sei als die blassgelben sogenannten weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran seine Bereitung und Verfälschung einer geeigneten Beachtung.

General-Depot in Wien: Paul Eckardt, III. Heumarkt 7. Preis per Flasche ö. W. fl. 1.
Depot in Eperies: Isépy Gyula, Apotheker.

A sárosmegyei gazdasági egyesület

t. c. tagjait

f. é. március hó 11-én Eperjesen

a megyeház kistermében megtartandó

KÖZGYÜLÉSRE

meghívja

az egyleti elnök.